

# Euroopan unionin virallinen lehti

# L 162

Suomenkielinen laitos

Lainsäädäntö

51. vuosikerta  
21. kesäkuuta 2008

Sisältö

I EY:n ja Euratomin perustamissopimuksia soveltamalla annetut säädökset, joiden julkaiseminen on pakollista

## ASETUKSET

Komission asetus (EY) N:o 583/2008, annettu 20 päivänä kesäkuuta 2008, tuonnin kiinteistä arvoista tiettyjen hedelmien ja vihannesten tulohinnan määrittämiseksi ..... 1

★ **Komission asetus (EY) N:o 584/2008, annettu 20 päivänä kesäkuuta 2008, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 2160/2003 täytäntöönpanosta kalkkunoissa esiintyvän *Salmonella enteritidis* ja *Salmonella typhimuriumin* vähentämistä koskevan yhteisön tavoitteen osalta** <sup>(1)</sup> ..... 3

★ **Komission asetus (EY) N:o 585/2008, annettu 19 päivänä kesäkuuta 2008, Ruotsin lipun alla purjehtivien alusten turskan kalastuksen kieltämisestä Kattegatissa** ..... 9

## DIREKTIIVIT

★ **Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2008/54/EY annettu 17 päivänä kesäkuuta 2008, yhtenäisestä menettelystä vaarallisten aineiden tiekuljetusten tarkastuksissa annetun direktiivin 95/50/EY muuttamisesta komissiolle siirretyn täytäntöönpanovallan osalta** ..... 11

- ★ **Komission direktiivi 2008/62/EY, annettu 20 päivänä kesäkuuta 2008, tietyistä poikkeuksista sellaisten viljelykasvien maatiaiskantojen ja -lajikkeiden hyväksymiseksi, jotka ovat luonnostaan sopeutuneet paikallisiin ja alueellisiin olosuhteisiin ja joita uhkaa geneettinen köyhtyminen, sekä kyseisten maatiaiskantojen ja -lajikkeiden siementen ja siemenperunoiden pitämiseksi kaupan** <sup>(1)</sup> 13
- ★ **Komission direktiivi 2008/63/EY, annettu 20 päivänä kesäkuuta 2008, kilpailusta telepäätelaitemarkkinoilla** (Kodifioitu toisinto) <sup>(1)</sup> ..... 20

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON YHTEISELLÄ PÄÄTÖSENTEKOMENETTELYLLÄ TEKEMÄT PÄÄTÖKSET

- ★ **Euroopan parlamentin ja neuvoston päätös N:o 586/2008/EY, tehty 17 päivänä kesäkuuta 2008, yksinkertaistetusta menettelystä henkilötarkastuksissa ulkorajoilla siten, että jäsenvaltiot hyväksyvät kauttakulussa alueidensa läpi yksipuolisesti tietyt Sveitsin ja Liechtensteinin myöntämät oleskeluluvat, tehdyn päätöksen N:o 896/2006/EY muuttamisesta** ..... 27

II *EY:n ja Euratomin perustamissopimuksia soveltamalla annetut säädökset, joiden julkaiseminen ei ole pakollista*

PÄÄTÖKSET

**Euroopan parlamentti ja neuvosto**

2008/469/EY:

- ★ **Euroopan parlamentin ja neuvoston päätös, tehty 5 päivänä kesäkuuta 2008, Euroopan unionin solidaarisuusrahaston varojen käyttöönotosta talousarviota koskevasta kurinalaisuudesta ja moitteettomasta varainhoidosta 17 päivänä toukokuuta 2006 tehdyn Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission välisen toimielinten sopimuksen 26 kohdan nojalla** ..... 30

**Komissio**

2008/470/EY:

- ★ **Komission päätös, tehty 7 päivänä toukokuuta 2008, muuntogeenisen maissin (*Zea mays* L., linja T25) käytön ja myynnin väliaikaisesta kieltämisestä Itävallassa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2001/18/EY mukaisesti** (tiedoksiannettu numerolla K(2008) 1715) <sup>(1)</sup> ..... 31



<sup>(1)</sup> ETA:n kannalta merkityksellinen teksti

SUOSITUKSET

**Komissio**

2008/471/EY:

- ★ **Komission suositus, annettu 30 päivänä toukokuuta 2008, seuraavien aineiden riskinvähentämistoimenpiteiksi: trikloorietyleeni; bentseeni ja 2-metoksi-2-metylibutaani (TAME) (tiedoksiannettu numerolla K(2008) 2271) <sup>(1)</sup>.....** 34

2008/472/EY:

- ★ **Komission suositus, annettu 30 päivänä toukokuuta 2008, seuraavien aineiden riskinvähentämistoimenpiteistä: 2,3-epoksipropyyli(trimetyyliammoniumkloridi (Eptac), (3-kloori-2-hydroksipropyyli)trimetyyliammoniumkloridi (Chptac) ja heksakloorisyklopentadieeni (tiedoksiannettu numerolla K(2008) 2316) <sup>(1)</sup>.....** 37

2008/473/EY:

- ★ **Komission suositus, annettu 5 päivänä kesäkuuta 2008, lakisäätteisten tilintarkastajien ja tilintarkastusyhteisöjen siviilioikeudellisen vastuun rajoittamisesta (tiedoksiannettu numerolla K(2008) 2274) <sup>(1)</sup>.....** 39



<sup>(1)</sup> ETA:n kannalta merkityksellinen teksti

## I

(EY:n ja Euratomin perustamissopimuksia soveltamalla annetut säädökset, joiden julkaiseminen on pakollista)

## ASETUKSET

**KOMISSION ASETUS (EY) N:o 583/2008,****annettu 20 päivänä kesäkuuta 2008,****tuonnin kiinteistä arvoista tiettyjen hedelmien ja vihannesten tulohinnan määrittämiseksi**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon neuvoston asetusten (EY) N:o 2200/96, (EY) N:o 2201/96 ja (EY) N:o 1182/2007 soveltamissäännöistä hedelmä- ja vihannesalalla 21 päivänä joulukuuta 2007 annetun komission asetuksen (EY) N:o 1580/2007 <sup>(1)</sup> ja erityisesti sen 138 artiklan 1 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Asetuksessa (EY) N:o 1580/2007 säädetään Uruguayn kierroksen monenvälisten kauppaneuvottelujen tulosten mukaisesti komission vahvistamista kolmansien maiden tuonnin kiinteiden arvojen perusteista liitteissä määriteltävien tuotteiden ja ajanjaksojen osalta.

- (2) Edellä mainittujen perusteiden mukaisesti tuonnin kiinteät arvot on vahvistettava tämän asetuksen liitteessä esitetyille tasolle,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

*1 artikla*

Asetuksen (EY) N:o 1580/2007 138 artiklassa tarkoitetut tuonnin kiinteät arvot vahvistetaan liitteessä olevassa taulukossa merkityllä tavalla.

*2 artikla*

Tämä asetus tulee voimaan 21 päivänä kesäkuuta 2008.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 20 päivänä kesäkuuta 2008.

*Komission puolesta*

Jean-Luc DEMARTY

*Maatalouden ja maaseudun kehittämisen pääosaston  
pääjohtaja*

<sup>(1)</sup> EUVL L 350, 31.12.2007, s. 1.

## LIITE

**tuonnin kiinteistä arvoista tiettyjen hedelmien ja vihannesten tulohinnan määrittämiseksi 20 päivänä kesäkuuta  
2008 annettuun komission asetukseen**

(EUR/100 kg)

CN-koodi	Kolmannen maan koodi <sup>(1)</sup>	Tuonnin kiinteä arvo
0702 00 00	MA	41,8
	MK	34,1
	TR	59,0
	ZZ	45,0
0707 00 05	JO	151,2
	MK	24,1
	TR	134,5
	ZZ	103,3
0709 90 70	TR	101,1
	ZZ	101,1
0805 50 10	AR	109,6
	EG	120,2
	TR	135,6
	US	99,2
	ZA	103,7
	ZZ	113,7
0808 10 80	AR	169,1
	BR	88,0
	CL	103,6
	CN	91,0
	NZ	118,7
	US	91,0
	UY	58,3
	ZA	97,1
	ZZ	102,1
0809 10 00	IL	89,8
	TR	193,8
	US	236,6
	ZZ	173,4
0809 20 95	TR	388,7
	US	379,0
	ZZ	383,9
0809 30 10, 0809 30 90	EG	182,1
	US	191,8
	ZZ	187,0
0809 40 05	IL	121,3
	TR	131,9
	ZZ	126,6

<sup>(1)</sup> Komission asetuksessa (EY) N:o 1833/2006 (EUVL L 354, 14.12.2006, s. 19) vahvistettu maanimikkeistö. Koodi "ZZ" tarkoittaa "muuta alkuperää".

**KOMISSION ASETUS (EY) N:o 584/2008,****annettu 20 päivänä kesäkuuta 2008,****Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 2160/2003 täytäntöönpanosta kalkkunoissa esiintyvän *Salmonella enteritidis*in ja *Salmonella typhimurium*in vähentämistä koskevan yhteisön tavoitteen osalta****(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon salmonellan ja muiden tiettyjen elintarvikkeiden kautta tarttuvien tiettyjen zoonoosien aiheuttajien valvonnan 17 päivänä marraskuuta 2003 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 2160/2003<sup>(1)</sup> ja erityisesti sen 4 artiklan 1 kohdan ja 13 artiklan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Asetuksella (EY) N:o 2160/2003 pyritään varmistamaan asianmukaisten ja tehokkaiden toimenpiteiden toteuttaminen salmonellan ja muiden zoonoosien aiheuttajien osoittamiseksi ja valvomiseksi kaikissa oleellisissa tuotanto-, prosessointi- sekä jakeluvaiheissa ja etenkin alkutuotantovaiheessa, jotta voidaan vähentää niiden esiintyvyyttä ja kansanterveydelle aiheuttamia riskejä.
- (2) Asetuksen (EY) N:o 2160/2003 mukaan yhteisön tavoite asetetaan kaikkien kansanterveydellisesti merkityksellisten salmonellan serotyypin esiintyvyyden vähentämiseksi kalkkunoiden alkutuotantovaiheessa. Vähentäminen on tärkeää, kun otetaan huomioon ne tiukat toimenpiteet, joita sovelletaan tartunnan saaneista kalkkunaparvista peräisin olevaan tuoreeseen lihaan kyseisen asetuksen mukaisesti 12 päivästä joulukuuta 2010 alkaen. Tuoretta siipikarjanlihaa, kalkkunanliha mukaan luettuna, ei saa saattaa markkinoille ihmisravintona käytettäväksi, jollei se täytä seuraavaa kriteeriä: ”25 grammassa lihaa ei esiinny salmonellaa”.
- (3) Asetuksessa (EY) N:o 2160/2003 säädetään, että yhteisön tavoitteeseen on sisällyttävä numerotietoina prosenttiosuus, joka positiivisten epidemiologisten yksiköiden määrästä voi enintään jäädä jäljelle, ja/tai prosenttiosuus, jolla jäljelle jäävien positiivisten epidemiologisten yksiköiden määrän on vähintään vähennyttävä, enimmäismääräaika, jonka kuluessa tavoite on saavutettava, sekä niiden testauskaavojen määrittely, joita tarvitaan sen tarkistamiseksi, onko tavoite saavutettu. Lisäksi siihen on tarvittaessa sisällyttävä kansanterveydellisesti merkityksellisten serotyyppien määrittely.

- (4) Asetuksessa (EY) N:o 2160/2003 säädetään, että yhteisön tavoitetta asetettaessa olisi otettava huomioon nykyisten kansallisten valvontatoimenpiteiden toteuttamisesta saadut kokemukset sekä nykyisten yhteisön vaatimusten mukaisesti ja erityisesti zoonoosien ja niiden aiheuttajien seurannasta 17 päivänä marraskuuta 2003 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2003/99/EY<sup>(2)</sup> säädettyjen tietojen osana ja erityisesti kyseisen direktiivin 5 artiklan nojalla komissiolle tai Euroopan elintarviketurvallisuusviranomaiselle toimitetut tiedot.
- (5) Asetuksessa (EY) N:o 2160/2003 säädetään, että kunkin yhteisön tavoitteen määrittämisen yhteydessä komissio toimittaa analyysin tavoitteen arvioituista kustannuksista ja hyödyistä. Tästä poiketen kalkkunoita koskeva yhteisön tavoite, joka kattaa *Salmonella enteritidis*- ja *Salmonella typhimurium*-bakteerit, voidaan kuitenkin asettaa siirtymäkaudeksi ilman tällaista analyysia.
- (6) Jäsenvaltioissa on tämän vuoksi kerätty yhteisön rahoitusosuuden myöntämisestä jäsenvaltioissa toteutettavalle selvitykselle salmonellan esiintyvyyden perustasosta kalkkunoissa 29 päivänä syyskuuta 2006 tehdyn komission päätöksen 2006/662/EY<sup>(3)</sup> mukaisesti vertailukelpoisia tietoja salmonellan serotyyppien esiintymisestä kalkkunaparvissa.
- (7) Asetuksessa (EY) N:o 2160/2003 säädetään, että kolmen vuoden siirtymäkauden aikana yhteisön määrittelemä kalkkunoita koskeva tavoite kattaa ainoastaan *Salmonella enteritidis*in ja *Salmonella typhimurium*in. Tavoitteen laajentamista kattamaan muita kansanterveydellisesti merkityksellisiä serotyyppejä voidaan harkita tämän kauden jälkeen.
- (8) Sen tarkistamiseksi, missä määrin yhteisön tavoitteen saavuttamisessa on edistytty, on tarpeen säätää tällä asetuksella kalkkunaparvia koskevasta toistuvasta näytteenotosta.
- (9) Komissio kuuli asetuksen (EY) N:o 2160/2003 15 artiklan mukaisesti Euroopan elintarviketurvallisuusviranomaista asettaessaan yhteisön tavoitetta kalkkunoille.

<sup>(1)</sup> EUVL L 325, 12.12.2003, s. 1. Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 1237/2007 (EUVL L 280, 24.10.2007, s. 5).

<sup>(2)</sup> EUVL L 325, 12.12.2003, s. 31. Direktiivi sellaisena kuin se on muutettuna neuvoston direktiivillä 2006/104/EY (EUVL L 363, 20.12.2006, s. 352).

<sup>(3)</sup> EUVL L 272, 3.10.2006, s. 22.

- (10) Euroopan elintarviketurvallisuusviranomaisen työryhmä, joka kerää zoonooseihin liittyvää tietoa, antoi 28 päivänä huhtikuuta 2008 kertomuksen, jossa analysoidaan selvitystä salmonellan esiintyvyyden perustasosta kalkkunaparvissa EU:ssa vuosina 2006–2007, ”Report on the Analysis of the baseline survey on the prevalence of *Salmonella* in flocks of turkeys in the EU, 2006–2007, Part A: *Salmonella* prevalence estimates”.
- (11) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 2160/2003 täytäntöönpanosta broilereissa esiintyvän *Salmonella enteritidis*in ja *Salmonella typhimurium*in vähentämistä koskevan yhteisön tavoitteen osalta ja asetuksen (EY) N:o 1091/2005 kumoamisesta 12 päivänä kesäkuuta 2007 annetun komission asetuksen (EY) N:o 646/2007<sup>(1)</sup> mukaisesti salmonellan varalta on broileriparvista otettava vähintään kaksi paria tossu- tai sukkanäytteitä. Uusi tieteellinen näyttö osoittaa, että yksi pari tossu- tai sukkanäytteitä yhdessä polynäytteen kanssa on vähintään yhtä sensitiivinen näytteenottomenetelmä kuin kaksi paria tossu- tai sukkanäytteitä. Tämä näytetyyppien yhdistelmä olisi siksi sallittava vaihtoehtoisena näytteenottomenetelmänä, minkä vuoksi asetusta (EY) N:o 646/2007 olisi muutettava.
- (12) Tässä asetuksessa säädetyt toimenpiteet ovat elintarviketjua ja eläinten terveyttä käsittelevän pysyvän komitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

#### 1 artikla

##### Yhteisön tavoite

1. Asetuksen (EY) N:o 2160/2003 4 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu yhteisön tavoite kalkkunoiden esiintyvän *Salmonella enteritidis*in ja *Salmonella typhimurium*in vähentämiseksi, jäljempänä ’yhteisön tavoite’, on seuraava:
- a) asetetaan *Salmonella enteritidis*in ja *Salmonella typhimurium*in osalta edelleen positiivisia tuloksia antavien teuraskalkkunaparvien enimmäisprosenttiosuus enintään 1 prosenttiin 31 päivään joulukuuta 2012 mennessä ja
- b) asetetaan *Salmonella enteritidis*in ja *Salmonella typhimurium*in osalta edelleen positiivisia tuloksia antavien täysikasvuisten

siitoskalkkunaparvien enimmäisprosenttiosuus enintään 1 prosenttiin 31 päivään joulukuuta 2012 mennessä.

Kuitenkin jäsenvaltioissa, joissa on alle 100 parvea täysikasvuisia siitoskalkkunoita tai teuraskalkkunoita, enintään yksi täysikasvuisten siitoskalkkunoiden tai teuraskalkkunoiden parvi saa edelleen antaa positiivisia tuloksia 31 päivään joulukuuta 2012 mennessä.

2. Testausohjelma sen tarkistamiseksi, onko yhteisön tavoitteen saavuttamisessa edistytty, on esitetty liitteessä.

3. Komissio harkitsee liitteessä esitetyn tavoitteen ja testausohjelman tarkistamista asetuksen (EY) N:o 2160/2003 5 artiklan 1 kohdassa tarkoitetuista valvontaohjelmista vuonna 2010 eli niiden ensimmäisenä vuonna saadun kokemuksen perusteella.

#### 2 artikla

##### Asetuksen (EY) N:o 646/2007 muuttaminen

Lisätään asetuksen (EY) N:o 646/2007 liitteeseen kohdat seuraavasti:

1) 2 kohdan loppuun:

”Toimivaltainen viranomainen voi vaihtoehtoisesti päättää, että otetaan yksi pari tossunäytteitä, jolla käydään läpi 100 prosenttia rakennuksen alasta, sekä lisäksi polynäyte, joka kerätään useista paikoista eri puolilta rakennusta sellaisilta pinnoilta, joilla on silminnähtävästi pölyä.”

2) 3.1 kohdan toisen kappaleen jälkeen:

”Pölynäyte analysoidaan mielellään erikseen. Toimivaltainen viranomainen voi kuitenkin päättää yhdistää sen tossu- tai sukkanäytepariin analyysia varten.”

#### 3 artikla

##### Voimaantulo ja soveltaminen

Tämä asetus tulee voimaan kolmantena päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Asetuksen 1 artiklan 1 ja 3 kohtaa ja 2 artiklaa sovelletaan 1 päivästä heinäkuuta 2008 ja 1 artiklan 2 kohtaa 1 päivästä tammikuuta 2010.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 20 päivänä kesäkuuta 2008.

Komission puolesta  
Androulla VASSILOU  
Komission jäsen

<sup>(1)</sup> EUVL L 151, 13.6.2007, s. 21.

## LIITE

**Edellä 1 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu testausohjelma sen tarkistamiseksi, onko yhteisön tavoite saavutettu**

**1. Näytteenottotiheys ja näytteenottotyypit**

- a) Otannan on katettava kaikki teuras- ja siitoskalkkunaparvet, jotka kuuluvat asetuksen (EY) N:o 2160/2003 soveltamisalaan.
- b) Kalkkunaparvista on otettava näytteet elintarvikealan toimijan aloitteesta sekä toimivaltaisen viranomaisen toimesta.
  - i) Elintarvikealan toimijan aloitteesta tapahtuva näytteenotto teuras- ja siitoskalkkunaparvista on toteutettava asetuksen (EY) N:o 2160/2003 5 artiklan 3 kohdan mukaisesti kolmen viikon kuluessa ennen lintujen siirtämistä teurastamoon. Tulokset ovat valideja vain enintään kuusi viikkoa näytteenoton jälkeen, minkä vuoksi samasta parvesta saatetaan joutua ottamaan näytteet toistuvasti.
  - ii) Siitoskalkkunaparvista on lisäksi otettava näytteet elintarvikealan toimijan aloitteesta seuraavasti:
    - Kasvatuserissä: päivän ikäisinä, neljän viikon ikäisinä sekä kaksi viikkoa ennen munituksen aloittamista tai siirtoa munitusyksikköön,
    - Täysikasvuisten lintujen parvissa: vähintään joka kolmas viikko munituskauden aikana tilalla tai hautomossa.
  - iii) Toimivaltaisen viranomaisen on otettava näytteet vähintään
    - kerran vuodessa kaikista parvista 10 prosentissa niistä tiloista, joilla on vähintään 250 täysikasvuista 30–45 viikon ikäistä siitoskalkkunaa, mutta joka tapauksessa kaikilla niillä tiloilla, joilla *Salmonella enteritidis* tai *Salmonella typhimuriumia* todettiin 12 edellisen kuukauden aikana, sekä kaikilla tiloilla, joilla pidetään valioluokan, isosovanhempaispolven ja isovanhempaispolven siitoskalkkunoita; näytteenotto voidaan tehdä myös hautomossa,
    - kaikista tilan parvista, jos *Salmonella enteritidis* tai *Salmonella typhimuriumia* on todettu elintarvikealan toimijan hautomosta ottamissa näytteissä tai virallisen tarkastuksen yhteydessä, tartunnan alkuperän selvittämiseksi,
    - kerran vuodessa kaikista parvista 10 prosentissa niistä tiloista, joilla on vähintään 500 teuraskalkkunaa, mutta joka tapauksessa
      - kaikista tilan parvista, jos yksi parvi todettiin *Salmonella enteritidixen* tai *Salmonella typhimuriumin* osalta positiiviseksi elintarvikealan toimijan ottamissa näytteissä, ellei näiden parvien kalkkunoiden lihaa ole tarkoitettu teolliseen lämpökäsittelyyn tai muuhun sellaiseen käsittelyyn, jossa salmonella hävitetään, ja
      - kaikista tilan parvista, jos yksi parvi todettiin *Salmonella enteritidixen* tai *Salmonella typhimuriumin* osalta positiiviseksi elintarvikealan toimijan edellisen tuotantokierron aikana ottamissa näytteissä, ja
    - aina, kun toimivaltainen viranomainen katsoo sen tarpeelliseksi.

Toimivaltaisen viranomaisen suorittama näytteenotto voi korvata näytteenoton, joka tehdään elintarvikealan toimijan aloitteesta.

**2. Näytteenottomenettely****2.1 Näytteenotto hautomossa**

Näytteenotto hautomossa toteutetaan asetuksen (EY) N:o 1003/2005 <sup>(1)</sup> liitteessä olevan 2.2.1 kohdan säännösten mukaisesti.

**2.2 Näytteenotto tilalla****2.2.1 Siitoskalkkunat**

Näytteet otetaan asetuksen (EY) N:o 1003/2005 liitteessä olevan 2.2.2 kohdan säännösten mukaisesti.

<sup>(1)</sup> EUVL L 170, 1.7.2005, s. 12.



### 2.2.2 Teuraskalkkunat

On otettava vähintään kaksi paria tossu- tai sukkanäytteitä. Laidunkanaloidissa pidettävien kalkkunaparvien näytteet on kerättävä vain rakennuksen sisällä olevalta alueelta. Kaikki tossu- tai sukkanäytteet on yhdistettävä yhdeksi näytteeksi.

Alle 100 kalkkunan parvissa, joissa ei ole mahdollista ottaa tossu- tai sukkanäytteitä, koska kasvattamorakennuksiin ei voi mennä sisälle, kyseiset näytteet voidaan korvata käsin otettavilla näytteillä, jolloin tossut tai sukat puetaan käsineillä päällystettyjen käsien ympärille ja niillä hierotaan tuoretta ulostetta sisältäviä pintoja; jos tämä ei ole mahdollista, näytteet otetaan muilla tarkoitukseen soveltuvilla ulostenäytteiden ottoon tarkoitetuilla menetelmillä.

Ennen tossujen tai sukkien pukemista niiden pinta on kostutettava talteenoton maksimoivalla laimennusaineella (natriumkloridi 0,8 %, peptoni 0,1 % steriilissä deionisoidussa vedessä) tai steriilillä vedellä tai asetuksen (EY) N:o 2160/2003 11 artiklassa tarkoitetun kansallisen vertailulaboratorion hyväksymällä muulla laimennusaineella. On kiellettyä käyttämästä tilan vettä, joka sisältää mikrobeja tuhoavia aineita tai johon on lisätty desinfiointiaineita. Tossut suositellaan kostutettavaksi kaatamalla neste niiden sisälle ennen kuin ne puetaan päälle. Vaihtoehtoisesti tossut tai sukat voidaan autoklavoida laimennusaineiden kanssa autoklavointiin tarkoitetuissa pusseissa tai astioissa ennen käyttöä. Laimennusaineet voidaan lisätä myös tossujen jalkaan pukemisen jälkeen käyttämällä sumutinta tai pesupulloa.

On varmistettava, että näyte edustaa kaikkia rakennuksen osia. Jokaisella tossu- tai sukkaparilla on käytävä läpi noin 50 prosenttia rakennuksen alasta.

Toimivaltainen viranomainen voi vaihtoehtoisesti päättää, että otetaan yksi pari tossunäytteitä, jolla käydään läpi 100 prosenttia rakennuksen alasta, sekä lisäksi pölynäyte, joka kerätään useista paikoista eri puolilta rakennusta sellaisilta pinnoilta, joilla on silminnähtävästi pölyä.

Kun näytteenotto on saatu päätökseen, tossut tai sukat on poistettava varovaisesti, jotta niihin kiinnittynyt materiaali ei pääse irtoamaan. Tossut voidaan kääntää nurin päin materiaalin säilyttämiseksi. Ne on asetettava pussiin tai astiaan ja merkittävä asianmukaisesti.

Toimivaltaisen viranomaisen on valvottava elintarvikealan toimijoiden koulutusta sen varmistamiseksi, että näytteenottomenettelyä sovelletaan oikein.

Jos toimivaltainen viranomainen ottaa näytteet tilan jossakin parvessa epäillyn salmonellatartunnan vuoksi tai muussa tarpeelliseksi katsomassaan tapauksessa, toimivaltaisen viranomaisen on varmistettava tarvittaessa lisätesteillä, että mikrobilääkkeiden käyttö ei vaikuta kalkkunaparvia koskevien salmonellan varalta tehtävien tutkimusten tuloksiin.

Jos testissä ei havaita *Salmonella enteritidistä* eikä *Salmonella typhimuriumia*, mutta sitä vastoin mikrobilääkkeitä tai bakteerikasvun estävää vaikutusta, kalkkunaparven katsotaan olevan tartunnan saanut parvi 1 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun yhteisön tavoitteen yhteydessä.

## 3. Näytteiden tutkiminen

### 3.1 Näytteiden kuljetus ja valmistelu

Näytteet on lähetettävä 24 tunnin sisällä niiden keräämisestä mieluiten pikapostina tai kuriiripostina asetuksen (EY) N:o 2160/2003 11 ja 12 artiklassa tarkoitettuihin laboratorioihin. Jos näytteitä ei lähetetä 24 tunnin kuluessa, ne on säilytettävä kylmässä. Laboratoriossa näytteitä on säilytettävä kylmässä tutkimukseen saakka, ja ne on tutkittava 48 tunnin kuluessa niiden vastaanotosta ja 96 tunnin kuluessa näytteenotosta.

Tossu- tai sukkaparista koostuva näyte on avattava varovaisesti siten, ettei tossuihin takertunut ulostemateriaali irtoa, koottava ja pantava 225 millilitraan puskuroitua peptonivettä, joka on esilämmitetty huoneenlämpötilaan. Tossu- tai sukkanäytteet on upotettava puskuroituun peptoniveteen, minkä vuoksi puskuroitua peptonivettä voidaan lisätä tarvittaessa.

Pölynäyte analysoidaan mielellään erikseen. Toimivaltainen viranomainen voi kuitenkin päättää yhdistää sen tossu- tai sukkanäytepariin analyysia varten.

Näytettä on sekoitettava, kunnes se on täysin kyllästetty, minkä jälkeen sitä viljellään 3.2 kohdassa esitettyä osoitusmenetelmää käyttäen.

Muut näytteet (esimerkiksi hautomosta) valmistetaan asetuksen (EY) N:o 1003/2005 liitteessä olevan 2.2.2 kohdan säännösten mukaisesti.

Mikäli salmonellan osoittamista varten kerättyjen ulostenäytteiden valmistelua koskevista ISO-standardeista on sovittu, niitä on sovellettava, ja ne korvaavat tässä kohdassa esitetyt määräykset näytteiden valmistelusta.

### 3.2 Osoitusmenetelmä

Salmonellan osoittamiseksi on käytettävä Bilthovenissa, Alankomaissa sijaitsevan salmonellasta vastaavan yhteisön vertailulaboratorion suosittelemaa osoitusmenetelmää.

Menetelmä kuvataan ISO 6579 standardin (2002) liitteessä D "Detection of *Salmonella* spp. in animal faeces and in samples of the primary production stage" (*Salmonella* spp.:n osoittaminen eläinten ulosteesta alkutuotantovaiheessa). On noudatettava liitteen D viimeisintä versiota.

Kyseisessä osoitusmenetelmässä käytetään puolikiinteää viljelyalustaa (muunneltua puolikiinteää Rappaport-Vassalidis-alustaa, MSRV) yhtenä ainoana valikoivana rikastusalustana.

### 3.3 Serotyypin määrittäminen

Vähintään yksi isolaatti kustakin positiivisesta näytteestä on serotyypitettävä Kaufmann-White-menetelmällä.

### 3.4 Vaihtoehtoiset menetelmät

Elintarvikelan toimijan ottamat näytteet voidaan analysoida käyttäen asetuksen (EY) N:o 882/2004<sup>(1)</sup> 11 artiklassa säädettyä menetelmää sen sijaan, että noudatettaisiin tämän liitteen 3.1, 3.2 ja 3.3 kohdassa esitettyjä näytteiden valmistelua, osoitusmenetelmiä ja serotyypin määrittäystä koskevia ohjeita, jos validointi on tehty EN/ISO 16140/2003 -standardin mukaisesti.

### 3.5 Kantojen varastointi

Laboratorioiden on taattava, että toimivaltainen viranomainen voi vuosittain kerätä ainakin yhden eristetyn *Salmonella* spp. -kannan kustakin rakennuksesta ja varastoida sen mahdollista myöhempää faagityypitystä tai mikrobilääkeherkkyyden testausta varten käyttäen tavanomaisia kantakokoelmaan tallettamisen menetelmiä, joiden on taattava kantojen pysyminen muuttumattomina vähintään 2 vuoden ajan.

## 4. Tulokset ja raportointi

### 4.1 *Salmonella enteritidis* ja/tai *Salmonella typhimurium*in osoittaminen

Laboratorion on välittömästi ilmoitettava toimivaltaiselle viranomaiselle kaikista *Salmonella enteritidis*- tai *Salmonella typhimurium* -löydöksistä ja annettava tiedot tilasta ja parvesta.

### 4.2 Esiintyvyyden laskeminen sen tarkistamiseksi, onko yhteisön tavoite saavutettu

Kalkkunaparvea pidetään positiivisen tuloksen antaneena yhteisön tavoitteen saavuttamisen tarkistamisen kannalta, jos *Salmonella enteritidis* ja/tai *Salmonella typhimurium* (lukuun ottamatta rokotekantaa) esiintyminen parvessa on osoitettu jossakin yhteydessä.

Positiivisen tuloksen antaneet kalkkunaparvet lasketaan mukaan vain kerran tuotantokiertoa kohden näytteenottojen ja testausten lukumäärästä riippumatta, ja niistä raportoidaan vain sinä vuonna, jona näyte ensimmäisen kerran oli positiivinen.

Esiintyvyys lasketaan erikseen teuraskalkkunoiden ja täysikasvuisten siitoskalkkunoiden parville.

<sup>(1)</sup> EUVL L 165, 30.4.2004, s. 1; oikaisu (EUVL L 191, 28.5.2004, s. 1).

#### 4.3 Vuosittainen raportointi

Vuosittaiseen raportointiin on sisällyttävä

- a) niiden teuraskalkkuna- ja täysikasvuisten siitoskalkkunaparvien kokonaismäärä, joista toimivaltainen viranomainen tai elintarvikealan toimija on ottanut näytteet;
- b) *Salmonella enteritidis*- tai *Salmonella typhimurium* -tartunnan saaneiden teuraskalkkuna- ja täysikasvuisten siitoskalkkunaparvien kokonaismäärä;
- c) kaikki eristetyt *Salmonellan* serotyypit (myös muut kuin *Salmonella enteritidis* ja *Salmonella typhimurium*) sekä tartunnan saaneiden parvien lukumäärä serotyypeittäin;
- d) tulosten selitykset, erityisesti poikkeustapauksien osalta.

Tulokset ja muut asiaankuuluvat lisätiedot on ilmoitettava osana direktiivin 2003/99/EY<sup>(1)</sup> 9 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua suuntauksia ja lähteitä koskevaa kertomusta.

#### 4.4 Lisätiedot

Ainakin seuraavat tiedot on toimitettava saataville jokaisesta testatusta kalkkunaparvesta analyysia varten, joka tehdään kansallisella tasolla tai Euroopan elintarviketurvallisuusviranomaisen toimesta sen pyynnöstä:

- a) toimivaltaisen viranomaisen tai elintarvikealan toimijan ottama näyte;
- b) tilan viitetiedot, jotka ovat ainutkertaisia;
- c) rakennuksen viitetiedot, jotka ovat ainutkertaisia;
- d) näytteenottokuukausi.

---

<sup>(1)</sup> EUVL L 325, 12.12.2003, s. 31.

**KOMISSION ASETUS (EY) N:o 585/2008,****annettu 19 päivänä kesäkuuta 2008,****Ruotsin lipun alla purjehtivien alusten turskan kalastuksen kieltämisestä Kattegatissa**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon elollisten vesiluonnonvarojen säilyttämisestä ja kestävästä hyödyntämisestä yhteisessä kalastuspolitiikassa 20 päivänä joulukuuta 2002 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 2371/2002 <sup>(1)</sup> ja erityisesti sen 26 artiklan 4 kohdan,ottaa huomioon yhteiseen kalastuspolitiikkaan sovellettavasta valvontajärjestelmästä 12 päivänä lokakuuta 1993 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2847/93 <sup>(2)</sup> ja erityisesti sen 21 artiklan 3 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Yhteisön vesialueilla ja yhteisön aluksiin sellaisilla muilla vesialueilla, joilla sovelletaan saalisrajoituksia, sovellettavien eräiden kalakantojen ja kalakantaryhmien kalastusmahdollisuuksien ja niihin liittyvien edellytysten vahvistamisesta vuodeksi 2008 16 päivänä tammikuuta 2008 annetussa neuvoston asetuksessa (EY) N:o 40/2008 <sup>(3)</sup> säädetään kiintiöistä vuodeksi 2008.
- (2) Komission saamien tietojen mukaan tämän asetuksen liitteessä tarkoitettujen jäsenvaltion lipun alla purjehtivien tai siinä maassa rekisteröityjen alusten kyseisen kalakannan saaliit ovat täyttäneet vuoden 2008 kiintiön.

- (3) Tämän vuoksi on tarpeen kieltää kyseisen kannan kalastus, sen hallussa pitäminen aluksessa, sen uudelleenlastaaminen ja purkaminen,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

**1 artikla****Kiintiön täyttäminen**

Tämän asetuksen liitteessä tarkoitettujen jäsenvaltion kalastuskiintiö vuodeksi 2008 kyseisessä liitteessä tarkoitettulle kannalle katsotaan kokonaan käytetyksi liitteessä vahvistetusta päivämäärästä alkaen.

**2 artikla****Kiellot**

Tämän asetuksen liitteessä mainitun kannan kalastus kielletään siinä mainitun jäsenvaltion lipun alla purjehtivilta tai siinä maassa rekisteröidyiltä aluksilta liitteessä vahvistetusta päivämäärästä alkaen. Kielletään aluksilta tuon päivämäärän jälkeen pyydetyn kannan hallussa pitäminen aluksessa, sen uudelleenlastaaminen ja purkaminen.

**3 artikla****Voimaantulo**

Tämä asetus tulee voimaan seuraavana päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 19 päivänä kesäkuuta 2008.

Komission puolesta

Fokion FOTIADIS

Kalastus- ja meriasioiden pääosaston pääjohtaja

<sup>(1)</sup> EYVL L 358, 31.12.2002, s. 59. Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 865/2007 (EUVL L 192, 24.7.2007, s. 1).

<sup>(2)</sup> EYVL L 261, 20.10.1993, s. 1. Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1967/2006 (EUVL L 409, 30.12.2006, s. 11), sellaisena kuin se on viimeksi oikaistuna, EUVL L 36, 8.2.2007, s. 6).

<sup>(3)</sup> EUVL L 19, 23.1.2008, s. 1.

## LIITE

Nro	10/T&Q
Jäsenvaltio	RUOTSI
Kanta	COD/03AS.
Laji	Turska ( <i>Gadus morhua</i> )
Alue	Kattegat
Päivämäärä	19.5.2008

## DIREKTIIVIT

## EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON DIREKTIIVI 2008/54/EY

annettu 17 päivänä kesäkuuta 2008,

**yhtenäisestä menettelystä vaarallisten aineiden tiekuljetusten tarkastuksissa annetun direktiivin 95/50/EY muuttamisesta komissiolle siirretyn täytäntöönpanovallan osalta**

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 71 artiklan,

ottavat huomioon komission ehdotuksen,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon <sup>(1)</sup>,

ottavat kuulleet alueiden komiteaa,

noudattavat perustamissopimuksen 251 artiklassa määrättyä menettelyä <sup>(2)</sup>,

sekä katsovat seuraavaa:

(1) Neuvoston direktiivissä 95/50/EY <sup>(3)</sup> säädetään, että eräistä toimenpiteistä on päätettävä menettelystä komissiolle siirrettyä täytäntöönpanovaltaa käytettäessä 28 päivänä kesäkuuta 1999 tehdyn neuvoston päätöksen 1999/468/EY <sup>(4)</sup> mukaisesti.

(2) Päätöstä 1999/468/EY on muutettu päätöksellä 2006/512/EY, jolla otettiin käyttöön valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä, jota käytetään hyväksyttäessä sellaisia laajakantoisia toimenpiteitä, joiden tarkoituksena on muuttaa perustamissopimuksen 251 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen annetun perussäädöksen muita kuin keskeisiä osia, myös poistamalla joitakin niistä tai täydentämällä säädöstä uusilla muilla kuin keskeisillä osilla.

<sup>(1)</sup> EUVL C 44, 16.2.2008, s. 52.

<sup>(2)</sup> Euroopan parlamentin lausunto, annettu 15. tammikuuta 2008 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä), ja neuvoston päätös, tehty 14. toukokuuta 2008.

<sup>(3)</sup> EYVL L 249, 17.10.1995, s. 35. Direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission direktiivillä 2004/112/EY (EUVL L 367, 14.12.2004, s. 23).

<sup>(4)</sup> EYVL L 184, 17.7.1999, s. 23. Päätös sellaisena kuin se on muutettuna päätöksellä 2006/512/EY (EUVL L 200, 22.7.2006, s. 11).

(3) Päätökseen 2006/512/EY liittyvän Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission lausuman <sup>(5)</sup> mukaisesti, jotta valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä voitaisiin soveltaa jo voimassa oleviin, perustamissopimuksen 251 artiklassa säädetyn menettelyn mukaisesti annettuihin säädöksiin, kyseiset säädökset on mukautettava niihin sovellettavia menettelyjä noudattaen.

(4) Komissiolle olisi erityisesti siirrettävä toimivalta mukauttaa direktiivin 95/50/EY liitteet tieteen ja tekniikan kehitykseen. Koska nämä toimenpiteet ovat laajakantoisia ja niiden tarkoituksena on muuttaa direktiivin 95/50/EY muita kuin keskeisiä osia, ne on hyväksyttävä päätöksen 1999/468/EY 5 a artiklassa säädettyä valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen.

(5) Direktiivi 95/50/EY olisi sen vuoksi muutettava vastavasti.

(6) Koska direktiiviin 95/50/EY tällä direktiivillä tehtävät muutokset ovat luonteeltaan teknisiä ja koskevat ainoastaan komiteamenettelyitä, jäsenvaltioiden ei tarvitse saattaa niitä osaksi kansallista lainsäädäntöään. Sen vuoksi ei ole tarpeen antaa asiaa koskevia säännöksiä,

OVAT ANTANEET TÄMÄN DIREKTIIVIN:

1 artikla

### Muutokset

Korvataan direktiivin 95/50/EY 9 a ja 9 b artikla seuraavasti:

”9 a artikla

Komissio mukauttaa liitteet tieteen ja tekniikan kehitykseen tämän direktiivin soveltamisaloilla ja erityisesti direktiiviin 94/55/EY tehtyjen muutosten huomioon ottamiseksi. Nämä toimenpiteet, joiden tarkoituksena on muuttaa tämän direktiivin muita kuin keskeisiä osia, on hyväksyttävä 9 b artiklan 2 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen.

<sup>(5)</sup> EUVL C 255, 21.10.2006, s. 1.

*9 b artikla*

1. Komissiota avustaa direktiivin 94/55/EY 9 artiklalla perustettu vaarallisten aineiden kuljetuksia käsittelevä komitea.
2. Jos tähän kohtaan viitataan, sovelletaan päätöksen 1999/468/EY 5 a artiklan 1–4 kohtaa ja 7 artiklaa ottaen huomioon mainitun päätöksen 8 artiklan säännökset.”

*2 artikla***Voimaantulo**

Tämä direktiivi tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

*3 artikla***Osoitus**

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Strasbourgissa 17 päivänä kesäkuuta 2008.

*Euroopan parlamentin puolesta*

*Puhemies*

H.-G. PÖTTERING

*Neuvoston puolesta*

*Puheenjohtaja*

J. LENARČIČ

**KOMISSION DIREKTIIVI 2008/62/EY,****annettu 20 päivänä kesäkuuta 2008,**

**tietyistä poikkeuksista sellaisten viljelykasvien maatiaiskantojen ja -lajikkeiden hyväksymiseksi, jotka ovat luonnostaan sopeutuneet paikallisiin ja alueellisiin olosuhteisiin ja joita uhkaa geneettinen köyhtyminen, sekä kyseisten maatiaiskantojen ja -lajikkeiden siementen ja siemenperunoiden pitämiseksi kaupan**

**(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon rehukasvien siementen pitämisestä kaupan 14 päivänä kesäkuuta 1966 annetun neuvoston direktiivin 66/401/EY<sup>(1)</sup> ja erityisesti sen 22 a artiklan 1 kohdan b alakohdan,

ottaa huomioon viljakasvien siementen pitämisestä kaupan 14 päivänä kesäkuuta 1966 annetun neuvoston direktiivin 66/402/EY<sup>(2)</sup> ja erityisesti sen 22 a artiklan 1 kohdan b alakohdan,

ottaa huomioon viljelykasvilajien yleisestä lajikeluettelosta 13 päivänä kesäkuuta 2002 annetun neuvoston direktiivin 2002/53/EY<sup>(3)</sup> ja erityisesti sen 4 artiklan 6 kohdan, 20 artiklan 2 kohdan ja 21 artiklan,

ottaa huomioon juurikkaiden siementen pitämisestä kaupan 13 päivänä kesäkuuta 2002 annetun neuvoston direktiivin 2002/54/EY<sup>(4)</sup> ja erityisesti sen 30 artiklan 1 kohdan b alakohdan,

ottaa huomioon siemenperunoiden pitämisestä kaupan 13 päivänä kesäkuuta 2002 annetun neuvoston direktiivin 2002/56/EY<sup>(5)</sup> ja erityisesti sen 10 artiklan 1 kohdan ja 27 artiklan 1 kohdan b alakohdan,

<sup>(1)</sup> EYVL 125, 11.7.1966, s. 2298/66. Direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission direktiivillä 2007/72/EY (EUVL L 329, 14.12.2007, s. 37).

<sup>(2)</sup> EYVL 125, 11.7.1966, s. 2309/66. Direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission direktiivillä 2006/55/EY (EUVL L 159, 13.6.2006, s. 13).

<sup>(3)</sup> EYVL L 193, 20.7.2002, s. 1. Direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EY) N:o 1829/2003 (EUVL L 268, 18.10.2003, s. 1).

<sup>(4)</sup> EYVL L 193, 20.7.2002, s. 12. Direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 2004/117/EY (EUVL L 14, 18.1.2005, s. 18).

<sup>(5)</sup> EYVL L 193, 20.7.2002, s. 60. Direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission päätöksellä 2005/908/EY (EUVL L 329, 16.12.2005, s. 37).

ottaa huomioon öljy- ja kuitukasvien siementen pitämisestä kaupan 13 päivänä kesäkuuta 2002 annetun neuvoston direktiivin 2002/57/EY<sup>(6)</sup> ja erityisesti sen 27 artiklan 1 kohdan b alakohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

(1) Biologiseen monimuotoisuuteen ja kasvigeenivarojen säilyttämiseen liittyvien kysymysten merkitys on kasvanut viime vuosina, kuten kansainvälisellä ja yhteisön tasolla tapahtunut kehitys osoittaa. Esimerkkeinä voidaan mainita biologista monimuotoisuutta koskevan yleissopimuksen tekemisestä 25 päivänä lokakuuta 1993 tehty neuvoston päätös 93/626/EY<sup>(7)</sup>, elintarvikkeiden ja maatalouden kasvigeenivarjoja koskevan kansainvälisen sopimuksen tekemisestä Euroopan yhteisön puolesta 24 päivänä helmikuuta 2004 tehty neuvoston päätös 2004/869/EY<sup>(8)</sup>, maatalouden geenivarojen säilyttämistä, kuvaamista, keräämistä ja käyttöä koskevasta yhteisön ohjelmasta ja asetuksen (EY) N:o 1467/94 kumoamisesta 24 päivänä huhtikuuta 2004 annettu neuvoston asetusta (EY) N:o 870/2004<sup>(9)</sup> sekä Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahaston (maaseuturahaston) tuesta maaseudun kehittämiseen 20 päivänä syyskuuta 2005 annettu neuvoston asetusta (EY) N:o 1698/2005<sup>(10)</sup>. Viljelykasvien siementen pitämisestä kaupan koskevassa yhteisön lainsäädännössä eli direktiiveissä 66/401/EY, 66/402/EY, 2002/53/EY, 2002/54/EY, 2002/56/EY ja 2002/57/EY olisi vahvistettava erityiset edellytykset näiden kysymysten huomioon ottamiseksi.

(2) *In situ* -säilyttämisen ja kasvigeenivarojen kestävä käytön varmistamiseksi maatiaiskantoja tai -lajikkeita, jotka ovat luonnostaan sopeutuneet paikallisiin ja alueellisiin olosuhteisiin ja joita uhkaa geneettinen köyhtyminen, jäljempänä 'suojeltavat lajikkeet', olisi viljeltävä ja pidettävä kaupan, vaikka ne eivät täyttäisikään lajikkeiden hyväksymistä ja siementen ja siemenperunoiden pitämistä kaupan koskevia yleisiä vaatimuksia. Tämän tavoitteen toteuttamiseksi on tarpeen säätää poikkeuksista, jotka koskevat suojeltavien lajikkeiden hyväksymistä niiden sisällyttämiseksi kansallisiin viljelykasvilajien lajikeluetteloihin sekä kyseisten lajikkeiden siementen ja siemenperunoiden tuottamiseksi ja pitämiseksi kaupan.

<sup>(6)</sup> EYVL L 193, 20.7.2002, s. 74. Direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 2004/117/EY.

<sup>(7)</sup> EYVL L 309, 13.12.1993, s. 1.

<sup>(8)</sup> EUVL L 378, 23.12.2004, s. 1.

<sup>(9)</sup> EUVL L 162, 30.4.2004, s. 18.

<sup>(10)</sup> EUVL L 277, 21.10.2005, s. 1. Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 146/2008 (EUVL L 46, 21.2.2008, s. 1).



- (3) Mainittujen poikkeusten olisi liityttävä lajikkeen hyväksymistä koskeviin ominaisuus- ja menettelytapavaatimuksiin, joista säädetään täytäntöönpanotoimenpiteistä neuvoston direktiivin 2002/53/EY 7 artiklan soveltamiseksi eräiden viljelykasvilajien lajiketarkastuksiin sisältyvien ominaisuuksien vähimmäismäärän sekä tarkastusten vähimmäisedellytyksien osalta 6 päivänä lokakuuta 2003 annetussa komission direktiivissä 2003/90/EY <sup>(1)</sup>.
- (4) Jäsenvaltioille olisi myönnettävä lupa antaa omia säännöksiä erotettavuuden, pysyvyyden ja yhtenäisyyden osalta. Näiden säännösten olisi erotettavuuden ja pysyvyyden osalta perustuttava vähintään ominaisuuksiin, jotka on lueteltu teknisessä kyselykaavakkeessa, joka hakijan on täytettävä lajikkeen hyväksymistä koskevan hakemuksen yhteydessä direktiivin 2003/90/EY liitteiden I ja II mukaisesti. Kun yhtenäisyys määritellään lajikkeesta poikkeavien kasvien perusteella, säännösten olisi perustuttava määritelyihin standardeihin.
- (5) Olisi säädettävä menettelytapavaatimuksista, joiden mukaisesti lajike voidaan hyväksyä ilman virallisia kokeita. Lisäksi lajikenimien osalta on tarpeen säätää tietyistä poikkeuksista, jotka koskevat direktiivissä 2002/53/EY ja viljelykasvi- ja vihanneislajien lajikenimien sopivuutta koskevista täytäntöönpanosäännöistä 4 päivänä touko-kuuta 2000 annetussa komission asetuksessa (EY) N:o 930/2000 <sup>(2)</sup> vahvistettuja vaatimuksia.
- (6) Suojeltavien lajikkeiden siementen ja siemenperunoiden tuottamisen ja kaupan pitämisen osalta olisi säädettävä poikkeuksesta, joka koskee virallista varmentamista.
- (7) Sen varmistamiseksi, että suojeltavien lajikkeiden siementen ja siemenperunoiden pitäminen kaupan tapahtuu osana kasvigeenivarojen säilyttämistä, olisi säädettävä erityisesti alkuperäalueeseen liittyvistä rajoituksista. Jotta jäsenvaltiot voisivat edistää kyseisten lajikkeiden *in situ* -säilyttämistä ja kestäväää käyttöä, niiden pitäisi voida hyväksyä lisäalueita, joilla kyseisen lajikkeen säilyttämiseksi alkuperäalueella tarvittavan siemenmäärän ylittävän siemenmäärän pitäminen kaupan on sallittu edellyttäen, että tällaiset lisäalueet vastaavat luonnonympäristöltään ja perinneympäristöltään lajikkeen alkuperäaluetta. Jotta yhteyden säilyminen alkuperäalueeseen voidaan varmistaa, tätä käytäntöä ei pitäisi soveltaa, jos jäsenvaltio on hyväksynyt lisäalueita tuotantoa varten.
- (8) Olisi määritettävä lajikekohtaiset enimmäismäärät kunkin suojeltavan lajikkeen kaupan pitämiselle sekä kaikkia suo-
- jeltavia lajikkeita koskeva lajikekohtainen yhteismäärä. Sen varmistamiseksi, että näitä määriä noudatetaan, jäsenvaltioiden olisi vaadittava tuottajia ilmoittamaan suo-jeltavien lajikkeiden määrät, jotka ne aikovat tuottaa, ja päätettävä määrien kohdentamisesta tuottajille.
- (9) Siementen ja siemenperunoiden jäljitettävyyden olisi varmistettava asianmukaisilla sinetöinti- ja merkintävaatimuksilla.
- (10) Tässä direktiivissä vahvistettujen sääntöjen asianmukaisen soveltamisen varmistamiseksi olisi seurattava siemenkasvustoja, testattava siemeniä ja toteutettava virallisia jälkitarkastuksia. Siementen toimittajien olisi ilmoitettava jäsenvaltiolle markkinoille saatettujen suojeltavien lajikkeiden siementen määrä, ja jäsenvaltioiden olisi ilmoitettava se komissiolle.
- (11) Kolmen vuoden kuluttua komission olisi arvioitava, ovatko tässä direktiivissä säädetyt toimenpiteet, etenkin määrällisiä rajoituksia koskevat säännökset, osoittautuneet tehokkaiksi.
- (12) Tässä direktiivissä säädetyt toimenpiteet ovat maataloudessa, puutarhanviljelyssä ja metsätaloudessa käytettävää siemeniä ja lisäysaineistoa käsittelevän komitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN DIREKTIIVIN:

I LUKU

## KOHDE JA MÄÄRITELMÄT

1 artikla

### Kohde

1. Tässä direktiivissä vahvistetaan direktiivien 66/401/ETY, 66/402/ETY, 2002/54/EY, 2002/56/EY ja 2002/57/EY soveltamisalaan kuuluvien viljelykasvilajien osalta tietyt poikkeukset, jotka liittyvät *in situ* -säilyttämiseen ja kasvigeenivarojen kestävään käyttöön viljelemällä ja pitämällä kaupan,

- a) maataiskantojen tai -lajikkeiden, jotka ovat luonnostaan sopeutuneet paikallisiin ja alueellisiin olosuhteisiin ja joita uhkaa geneettinen köyhtyminen, hyväksymiseksi kansallisiin viljelykasvilajien lajikeluetteloihin sisällyttämistä varten direktiivin 2002/53/EY mukaisesti;

<sup>(1)</sup> EUVL L 254, 8.10.2003, s. 7. Direktiivi sellaisena kuin se on muutettuna direktiivillä 2007/48/EY (EUVL L 195, 27.7.2007, s. 29).

<sup>(2)</sup> EYVL L 108, 5.5.2000, s. 3. Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 920/2007 (EUVL L 201, 2.8.2007, s. 3).

b) kyseisten maatiaskantojen ja -lajikkeiden siementen ja siemenperunoiden pitämiseksi kaupan.

2. Jollei tässä direktiivissä toisin säädetä, sovelletaan direktiivejä 66/401/EY, 66/402/EY, 2002/53/EY, 2002/54/EY, 2002/56/EY ja 2002/57/EY.

## 2 artikla

### Määritelmät

Tässä direktiivissä sovelletaan seuraavia määritelmiä:

- a) 'in-situ -säilyttämisellä' tarkoitetaan geeniaineksen säilyttämistä sen luonnollisessa ympäristössä ja viljelykasvilajien osalta siinä maatilaympäristössä, jossa ne ovat kehittäneet erityisominaisuutensa;
- b) 'geneettisellä köyhtymisellä' tarkoitetaan ajan myötä tapahtuvaa geneettisen monimuotoisuuden vähenemistä saman lajin populaatioiden tai lajikkeiden välillä tai niiden sisällä taikka lajin geneettisen perustan vähenemistä ihmisen toimenpiteiden tai ympäristönmuutoksen vuoksi;
- c) 'maatiaskannalla' tarkoitetaan kasvilajin populaatioita tai klooneja, jotka ovat luonnostaan sopeutuneet kasvualueensa ympäristöolosuhteisiin;
- d) 'siemenillä' tarkoitetaan siemeniä ja siemenperunoita, ellei siemenperunoita nimenomaisesti jätetä määritelmän ulkopuolelle.

## II LUKU

### SUOJELTAVIEN LAJIKKEIDEN HYVÄKSYMINEN

## 3 artikla

### Suojeltava lajike

Jäsenvaltiot voivat hyväksyä kansallisiin viljelykasvilajien lajikeluetteloihin 1 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettuja maatiaskantaa ja -lajikkeita, jos ne täyttävät 4 ja 5 artiklassa säädetyt vaatimukset. Viljelykasvilajien yleisessä lajikeluettelossa tällaisiin maatiaskantoihin tai -lajikkeisiin on viitattava ilmaisulla "suojeltavat lajikkeet".

## 4 artikla

### Ominaisuusvaatimukset

1. Jotta 1 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettu maatiaskanta tai -lajike voidaan hyväksyä suojeltavaksi lajikkeeksi,

sillä on oltava merkitystä kasvigeenivarojen säilyttämisen kannalta.

2. Poiketen siitä, mitä direktiivin 2003/90/EY 1 artiklan 2 kohdassa säädetään, jäsenvaltiot voivat antaa omia säännöksiä suojeltavien lajikkeiden erotettavuuden, pysyvyyden ja yhtenäisyyden osalta.

Tällöin jäsenvaltioiden on varmistettava, että erotettavuuden ja pysyvyyden osalta sovelletaan vähintään seuraavissa asiakirjoissa mainittuja ominaisuuksia:

- a) direktiivin 2003/90/EY liitteessä I lueteltujen yhteisön kasvilajikeviraston (CPVO) testiprotokollien mukaiset kyseisiin lajikkeisiin sovellettavat tekniset kyselykaavakkeet; tai
- b) direktiivin 2003/90/EY liitteessä II lueteltuihin kansainvälisen uusien kasvilajikkeita suojaavan liiton (UPOV) antamiin testausohjeisiin sisältyvät kyseisiin lajikkeisiin sovellettavat tekniset kyselykaavakkeet.

Yhtenäisyyden arvioimiseksi sovelletaan direktiiviä 2003/90/EY.

Jos yhtenäisyysaste määritellään kuitenkin lajikkeesta poikkeavien kasvien perusteella, sovelletaan 10 prosentin populaatio-standardia ja vähintään 90 prosentin hyväksymistodennäköisyyttä.

## 5 artikla

### Menettelytapavaatimukset

Poiketen siitä, mitä direktiivin 2002/53/EY 7 artiklan 1 kohdan ensimmäisessä virkkeessä säädetään, virallisia kokeita ei vaadita, jos seuraavat tiedot riittävät suojeltavien lajikkeiden hyväksymistä koskevan päätöksen tekemiseksi:

- a) suojeltavan lajikkeen kuvaus ja nimi;
- b) epävirallisten kokeiden tulokset;
- c) viljelyn, jalostuksen ja käytön aikana käytännön kokemuksen kautta saatu tietous, jonka hakija on ilmoittanut asianomaiselle jäsenvaltiolle;
- d) muut tiedot, erityisesti kasvigeenivaroista vastaavilta viranomaisilta tai muilta jäsenvaltioiden tätä tarkoitusta varten hyväksymiltä laitoksilta saadut tiedot.

## 6 artikla

**Hyväksymättä jättäminen**

Suojeltavaa lajiketta ei hyväksytä sisällytettäväksi kansallisiin lajikeluetteloihin, jos

- a) se on jo lueteltu viljelykasvilajien yleisessä lajikeluettelossa muuna lajikkeena kuin suojeltavana lajikkeena, tai se on poistettu yleisestä lajikeluettelosta viimeksi kuluneiden kahden vuoden aikana tai sinä kahden vuoden aikana, joka on kulunut direktiivin 2002/53/EY 15 artiklan 2 kohdan nojalla myönnetyn määräajan päättymisestä; tai
- b) se on suojattu neuvoston asetuksessa (EY) N:o 2100/94 <sup>(1)</sup> säädetyin yhteisön kasvinjalostajanoikeuksin tai kansallisin kasvinjalostajanoikeuksin taikka tällaisia oikeuksia koskeva hakemus on vireillä.

## 7 artikla

**Lajikenenimi**

1. Sellaisten suojeltavien lajikkeiden nimien osalta, jotka olivat tiedossa ennen 25 päivää toukokuuta 2000, jäsenvaltiot voivat sallia poikkeuksia asetuksesta (EY) N:o 930/2000, paitsi jos tällaiset poikkeukset rikkoisivat kolmannen osapuolen aikaisempaa oikeutta, joka on suojattu kyseisen asetuksen 2 artiklan nojalla.
2. Poiketen siitä, mitä direktiivin 2002/53/EY 9 artiklan 2 kohdassa säädetään, jäsenvaltiot voivat hyväksyä lajikkeelle useamman kuin yhden nimen, jos kyseiset nimet ovat historiallisesti tunnettuja.

## 8 artikla

**Alkuperäalue**

1. Hyväksyessään suojeltavan lajikkeen jäsenvaltion on määriteltävä alue tai alueet, jäljempänä 'alkuperäalue', joilla lajiketta on perinteisesti kasvatettu ja johon se on luonnostaan sopeutunut. Sen on otettava huomioon kasvigeenivaroista vastaavilta viranomaisilta tai muilta jäsenvaltioiden tätä tarkoitusta varten hyväksymiltä laitoksilta saadut tiedot.

Jos alkuperäalue sijaitsee useamman kuin yhden jäsenvaltion alueella, kaikkien asianomaisten jäsenvaltioiden on määriteltävä kyseinen alue yhteisellä sopimuksella.

2. Alkuperäalueen määrittelevän jäsenvaltion tai jäsenvaltioiden on ilmoitettava määritellystä alueesta komissiolle.

<sup>(1)</sup> EYVL L 227, 1.9.1994, s. 1.

## 9 artikla

**Ylläpitäminen**

Jäsenvaltioiden on varmistettava suojeltavan lajikkeen ylläpitäminen sen alkuperäalueella.

## III LUKU

**SIEMENTEN TUOTANTO JA PITÄMINEN KAUPAN**

## 10 artikla

**Varmentaminen**

1. Poiketen siitä, mitä direktiivin 66/401/EY 3 artiklan 1 kohdassa, direktiivin 66/402/EY 3 artiklan 1 kohdassa, direktiivin 2002/54/EY 3 artiklan 1 kohdassa, direktiivin 2002/56/EY 3 artiklan 1 kohdassa ja direktiivin 2002/57/EY 3 artiklan 1 kohdassa säädetään varmentamista koskevista vaatimuksista, jäsenvaltiot voivat säätää, että suojeltavan lajikkeen siemeniä voidaan saattaa markkinoille, jos ne täyttävät tämän artiklan 2, 3 ja 4 kohdan vaatimukset.

2. Siementen on polveuduttava siemenistä, jotka on tuotettu tiukkojen lajiketta koskevien ylläpitosääntöjen mukaisesti.

3. Siementen, paitsi *Oryza sativa* -lajin siementen, on täytettävä direktiiveissä 66/401/EY, 66/402/EY, 2002/54/EY, 2002/56/EY ja 2002/57/EY säädetyt varmennettujen siementen varmentamista koskevat vaatimukset, lukuun ottamatta vähimmäislajikepuhtautta ja virallisia kokeita tai virallisesti valvottuja kokeita koskevia vaatimuksia.

*Oryza sativa* -lajin siementen on täytettävä direktiivissä 66/402/EY säädetyt "toisen sukupolven varmennettujen siementen" varmentamista koskevat vaatimukset, lukuun ottamatta vähimmäislajikepuhtautta ja virallisia kokeita tai virallisesti valvottuja kokeita koskevia vaatimuksia.

Siementen on oltava riittävän lajikepuhtaita.

4. Siemenperunoiden osalta jäsenvaltiot voivat säätää, että direktiivin 2002/56/EY 10 artiklan kokoa koskevaa vaatimusta ei sovelleta.

## 11 artikla

**Siementen tuotantoalue**

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että suojeltavan lajikkeen siementen tuotanto sallitaan vain alkuperäalueella.

Jos 10 artiklan 3 kohdassa tarkoitettuja varmentamisen edellytyksiä ei voida täyttää kyseisellä alueella erityisen ympäristöongelman vuoksi, jäsenvaltiot voivat hyväksyä lisäalueita siementen tuotantoa varten ottaen huomioon kasvigeenivaroista vastaavilta viranomaisilta tai muilta jäsenvaltioiden tätä tarkoitusta varten hyväksymiltä laitoksilta saadut tiedot. Kyseisillä lisäalueilla tuotettuja siemeniä voidaan kuitenkin käyttää ainoastaan alkuperä-alueilla.

2. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle ja muille jäsenvaltioille lisäalueet, jotka ne aikovat hyväksyä siementen tuotantoa varten 1 kohdan nojalla.

Komissio ja muut jäsenvaltiot voivat 20 työpäivän kuluessa kyseisten ilmoitusten vastaanottamisesta pyytää asian siirtämistä maataloudessa, puutarhanviljelyssä ja metsätaloudessa käytettäviä siemeniä ja lisäaineistoa käsittelevän komitean käsiteltäväksi. Tällaisten alueiden nimeämistä koskevien rajoitusten ja edellytysten vahvistamisesta tehdään tarvittaessa päätös tapauksen mukaan direktiivin 66/401/ETY 22 a artiklan 1 kohdan b alakohdan, direktiivin 66/402/ETY 22 a artiklan 1 kohdan b alakohdan, direktiivin 2002/53/EY 4 artiklan 6 kohdan, 20 artiklan 2 kohdan ja 21 artiklan, direktiivin 2002/54/EY 30 artiklan 1 kohdan b alakohdan, direktiivin 2002/56/EY 10 artiklan 1 kohdan ja 27 artiklan 1 kohdan b alakohdan sekä direktiivin 2002/57/EY 27 artiklan 1 kohdan b alakohdan mukaisesti.

Jos komissio tai jäsenvaltiot eivät esitä toisen alakohdan mukaista pyyntöä, asianomainen jäsenvaltio voi hyväksyä ilmoittamansa lisäalueet siementen tuotantoa varten.

## 12 artikla

### Siementen testaus

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että suoritetaan testit sen tarkastamiseksi, että suojeltavien lajikkeiden siemenet täyttävät 10 artiklan 3 kohdassa säädetyt varmentamista koskevat vaatimukset. Kyseiset testit on suoritettava käytössä olevien kansainvälisten menetelmien mukaisesti, tai jos tällaisia menetelmiä ei ole olemassa, muiden asianmukaisten menetelmien mukaisesti.

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että 1 kohdassa tarkoitettuja testejä varten otetut näytteet ovat peräisin tasalaatuista eristä. Niiden on varmistettava direktiivin 66/401/ETY 7 artiklan 2 kohdassa, direktiivin 66/402/ETY 7 artiklan 2 kohdassa, direktiivin 2002/54/EY 9 artiklan 2 kohdassa ja 2002/57/EY 9 artiklan 2 kohdassa säädettyjen erän ja näytteen painoa koskevien sääntöjen soveltaminen.

## 13 artikla

### Kaupan pitämistä koskevat edellytykset

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että suojeltavan lajikkeen siemeniä voidaan pitää kaupan ainoastaan silloin, kun seuraavat edellytykset täyttyvät:

a) ne on tuotettu niiden alkuperäalueella tai 11 artiklassa tarkoitettulla alueella;

b) niitä pidetään kaupan vain niiden alkuperäalueella.

2. Poiketen 1 kohdan b alakohdan säännöksistä jäsenvaltiot voivat hyväksyä omalla alueellaan lisäalueita suojeltavan lajikkeen siementen kaupan pitämiseksi edellyttäen, että tällaiset lisäalueet vastaavat luonnonympäristöltään ja perinneympäristöltään kyseisen lajikkeen alkuperäaluetta.

Tällaisia lisäalueita hyväksyessään jäsenvaltioiden on varmistettava, että varataan vähintään 14 artiklassa tarkoitettu tuotantoa varten tarvittava siementen määrä lajikkeen säilyttämiseksi sen alkuperäalueella.

Jäsenvaltioiden on ilmoitettava tällaisten lisäalueiden hyväksymisestä komissiolle ja muille jäsenvaltioille.

3. Jos jäsenvaltio hyväksyy lisäalueita siementen tuotantoa varten 11 artiklan mukaisesti, se ei voi soveltaa tämän artiklan 2 kohdassa säädettyä poikkeusta.

## 14 artikla

### Määrälliset rajoitukset

Kunkin jäsenvaltion on varmistettava, että kunkin suojeltavan lajikkeen kaupan pidettyjen siementen määrä ei ylitä 0,5:tä prosenttia kyseisessä jäsenvaltiossa yhtenä kasvukautena käytettyjen saman lajin siementen määrästä tai määrää, joka tarvitaan 100 hehtaarin alueen kylvämiseen, sen mukaan, kumpi määrästä on suurempi. *Pisum sativum*, *Triticum spp.*, *Hordeum vulgare*, *Zea mays*, *Solanum tuberosum*, *Brassica napus* ja *Helianthus annuus* -lajien osalta siementen määrä ei saa ylittää 0,3:a prosenttia tai määrää, joka tarvitaan 100 hehtaarin alueen kylvämiseen, sen mukaan, kumpi määrästä on suurempi.

Kussakin jäsenvaltiossa kaupan pidettyjen suojeltavien lajikkeiden siementen yhteismäärä ei kuitenkaan saa ylittää 10:tä prosenttia kyseisessä jäsenvaltiossa vuosittain käytettyjen kyseisen lajin siementen määrästä. Niissä tapauksissa, joissa tämä tarkoittaa siementen määrää, joka on pienempi kuin 100 hehtaarin alueen kylvämiseen tarvittava määrä, jäsenvaltiossa vuosittain käytettyjen kyseisen lajin siementen enimmäismäärää voidaan nostaa niin, että se vastaa 100 hehtaarin alueen kylvämiseen tarvittavaa määrää.

## 15 artikla

**Määrällisten rajoitusten soveltaminen**

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että tuottajat ilmoittavat niille ennen kunkin tuotantokauden alkamista siementuotantoon käytettävän alueen koon ja sijainnin.

2. Jos 1 kohdassa tarkoitettujen ilmoitusten perusteella on todennäköistä, että 14 artiklassa vahvistetut määrät ylittyvät, jäsenvaltioiden on kohdennettava kullekin asianomaiselle tuottajalle määrät, jotka ne voivat pitää kaupan kyseisellä kasvukaudella.

## 16 artikla

**Siemenkasvustojen valvonta**

Jäsenvaltioiden on varmistettava virallisilla valvontatoimilla, että suojeltavan lajikkeen siemenkasvustot täyttävät tämän direktiivin vaatimukset; erityistä huomiota on kiinnitettävä lajikkeeseen, siementen tuotantoalueisiin ja määriin.

## 17 artikla

**Pakkausten ja säiliöiden sinetöinti**

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että suojeltavien lajikkeiden siemeniä pidetään kaupan vain suljetuissa pakkauksissa tai säiliöissä, joissa on sinetöintijärjestelmä.

2. Toimittajan on sinetöitävä siemenpakkaukset tai -säiliöt siten, että pakkausta avattaessa sinetöintijärjestelmä vahingoittuu tai että pakkauksen avaamisesta jää selvät jäljet joko toimittajan etikettiin tai pakkaukseen tai säiliöön.

3. Edellä olevan 2 kohdan mukaisen sinetöimisen varmistamiseksi sinetöintijärjestelmän on koostuttava vähintään etiketistä tai kiinnitettävästä sinetistä.

## 18 artikla

**Pakkausmerkinnät**

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että suojeltavien lajikkeiden siementen pakkauksissa tai säiliöissä on toimittajan etiketti tai painettu tai leimattu ilmoitus, joka sisältää seuraavat tiedot:

- a) ilmaisu "EY-säännöt ja -vaatimukset";
- b) merkintöjen kiinnittämisestä vastuussa olevan henkilön nimi ja osoite tai tunnistenumero;
- c) sinetöintivuosi ilmaistuna seuraavasti: "sinetöity... " (vuosi), tai siemenperunoita lukuun ottamatta; vuosi, jolloin näytteet viimeksi tehtyjä itävyysskoekteja varten on otettu, ilmaistuna seuraavasti: "näytteet otettu... " (vuosi),

d) laji;

e) suojeltavan lajikkeen nimi;

f) ilmaisu "suojeltava lajike";

g) alkuperäalue;

h) siementen tuotantoalue, jos se poikkeaa alkuperäalueesta;

i) erän viitenumero, jonka antaa merkintöjen kiinnittämisestä vastuussa oleva henkilö;

j) ilmoitettu netto- tai bruttopaino taikka, siemenperunoita lukuun ottamatta, ilmoitettu siementen lukumäärä;

k) jos paino on ilmoitettu ja on käytetty rakeisia torjunta-aineita, pilleröintiaineita tai muita kiinteitä lisäaineita, kemiallisen käsittelyn tai lisäaineen laatu sekä arvioitu sykeröiden tai puhtaiden siementen painon suhde kokonaispainoon, paitsi siemenperunoiden osalta.

## 19 artikla

**Viralliset jälkitarkastukset**

Jäsenvaltioiden on huolehdittava siemeniä koskevista virallisista jälkitarkastuksista järjestämällä satunnaistarkastuksia siementen lajikkeen tunnistettavuuden ja lajikeaitouden varmentamiseksi.

## IV LUKU

**YLEISET SÄÄNNÖKSET JA LOPPUSÄÄNNÖKSET**

## 20 artikla

**Raportointi**

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että niiden alueella toimivat toimittajat ilmoittavat kunkin kasvukauden osalta kunkin suojeltavan lajikkeen siementen markkinoille saatetun määrän.

Jäsenvaltioiden on pyydettäessä ilmoitettava komissiolle ja muille jäsenvaltioille kunkin alueellaan markkinoille saatetun suojeltavan lajikkeen siementen määrä.

## 21 artikla

**Kasvigeenivaroista vastaavista hyväksytyistä laitoksista ilmoittaminen**

Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle 5 artiklan d alakohdassa, 8 artiklan 1 kohdassa ja 11 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen hyväksytyt laitokset.

*22 artikla***Arviointi**

Komissio arvioi 31 päivään joulukuuta 2011 mennessä 4 artiklan, 13 artiklan 2 kohdan, 14 artiklan ja 15 artiklan täytäntöönpanon.

*23 artikla***Saattaminen osaksi kansallista lainsäädäntöä**

1. Jäsenvaltioiden on saatettava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan viimeistään 30 päivänä kesäkuuta 2009. Niiden on viipymättä toimitettava komissiolle kirjallisina nämä säännökset sekä kyseisiä säännöksiä ja tätä direktiiviä koskeva vastaavuus-taulukko.

Näissä jäsenvaltioiden antamissa säännöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne virallisesti julkaistaan. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään.

2. Jäsenvaltioiden on toimitettava tässä direktiivissä tarkoitettuista kysymyksistä antamansa keskeiset kansalliset säännökset kirjallisina komissiolle.

*24 artikla***Voimaantulo**

Tämä direktiivi tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

*25 artikla***Osoitus**

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä 20 päivänä kesäkuuta 2008.

*Komission puolesta*  
Androulla VASSILIOU  
*Komission jäsen*

**KOMISSION DIREKTIIVI 2008/63/EY,****annettu 20 päivänä kesäkuuta 2008,****kilpailusta telepäätelaitemarkkinoilla****(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)**

(Kodifioitu toisinto)

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan talousyhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 86 artiklan 3 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Kilpailusta telepäätelaitemarkkinoilla 16 päivänä touku-kuuta 1988 annettua komission direktiiviä 88/301/ETY<sup>(1)</sup> on muutettu huomattavilta osilta<sup>(2)</sup>. Sen vuoksi olisi selkeyden ja järjeistämisen takia kodifioitava mainittu direktiivi.
- (2) Televiestintä oli kaikissa jäsenvaltioissa joko kokonaan tai osittain valtion monopoli, joka yleensä oli myönnetty erityis- tai yksinoikeuksina yhdelle tai useammalle elimelle, joka vastasi verkkoinfrastruktuurin ja siihen liittyvien palvelujen tarjoamisesta ja toiminnasta. Nämä oikeudet laajenivat kuitenkin usein verkon käyttöpalvelujen tarjoamisen ulkopuolelle ja ulottuivat verkkoon liitettävien käyttäjätelaitteiden toimittamiseen. Verkoissa on viime vuosikymmenien aikana tapahtunut huomattavaa teknistä kehitystä ja erityisesti päätelaitteiden alueella.
- (3) Jäsenvaltiot ovat vastanneet tekniikan ja talouden kehitykseen tarkistamalla telealalla myöntämäänsä erityis- tai yksinoikeuksia. Päätelaitetyyppien lisääntyminen ja päätelaitteiden monikäyttömahdollisuus merkitsee, että käyttäjille on annettava mahdollisuus valita erilaisten saatavilla olevien laitetyyppien välillä, jotta he voivat täysin hyötyä alan teknologian edistymisestä.
- (4) Yksinoikeuksien soveltaminen rajoittaa telepäätelaitteiden vapaata liikkuvuutta sekä näiden laitteiden, mukaan lukien satelliittilaitteet, tuonnin ja kaupan pitämisen osalta, koska tiettyjä tuotteita ei pidetä kaupan, että näiden verkkoon liittämisen, käyttöön ottamisen ja huollon osalta, koska monopolin ei, ottaen huomioon markkinoiden erityispiirteet ja erityisesti kyseisten tuotteiden moninaisuus-

den ja teknisen luonteen, kannata tarjota näitä palveluja tuotteille, joita se ei ole pitänyt kaupan tai tuonut, eikä lähentää hintojaan kustannuksiin, kun vaaraa muiden markkinoille pyrkivien yritysten kilpailusta ei ole. Useimmilla markkinoilla on yleensä laaja valikoima telepäätelaitteita ja on olemassa vaara, että kaikki erityisoikeudet, jotka suoraan tai välillisesti rajoittavat niiden yritysten lukumäärää, joilla on lupa tuoda, pitää kaupan, liittää verkkoon, ottaa käyttöön ja huoltaa tällaisia laitteita, aiheuttavat samanlaisia vaikutuksia kuin yksinoikeuksien myöntäminen. Nämä yksin- tai erityisoikeudet ovat vaikutuksiltaan perustamissopimuksen 28 artiklan kanssa yhteensopimattomia määrällisiä rajoituksia vastaavia toimenpiteitä. Tämän vuoksi olisi lakkautettava kaikki voimassa olevat telepäätelaitteiden tuontia, kaupan pitämistä, verkkoon liittämistä, käyttöön ottamista ja huoltoa koskevat yksinoikeudet sekä vaikutuksiltaan niitä vastaavat oikeudet eli kaikki erityisoikeudet, lukuun ottamatta niitä, jotka muodostuvat yhdelle tai useammalle yritykselle myönnettyistä lainsäädännöllisistä tai hallinnollisista eduista, jotka vaikuttavat ainoastaan muiden yritysten kykyyn sitoutua mihin tahansa edellä mainituista toiminnoista samalla maantieteellisellä alueella ja olennaisesti samoin edellytyksin.

- (5) Päätelaitteisiin liittyviä erityis- tai yksityisoikeuksia käytetään siten, että ne saattavat käytännössä muista jäsenvaltioista peräisin olevat laitteet epäedulliseen asemaan etenkin estämällä käyttäjiä vapaasti valitsemasta laitteita, jotka alkuperästään riippumatta hinnaltaan ja laadultaan parhaiten soveltuvat heidän tarpeisiinsa. Näiden oikeuksien käyttäminen ei sen vuoksi ole perustamissopimuksen 31 artiklan mukaista kaikissa jäsenvaltioissa.
- (6) Asennus- ja huoltopalvelujen tarjoaminen on avaintekijä päätelaitteiden ostamisessa tai vuokrauksessa. Tämän alan yksinoikeuksien hallinta vastaisi myynnin yksinoikeuksien hallintaa. Tällaiset oikeudet on sen vuoksi myös lakkautettava, jos tuonnin ja myynnin yksinoikeuksien lakkauttamisella halutaan olevan käytännön vaikutusta.
- (7) Päätelaitteiden huolto on perustamissopimuksen 50 artiklassa tarkoitettu palvelu. Siirtymäkauden päätyttyä kyseistä palvelua, jota ei kaupalliselta kannalta voida erottaa päätelaitteiden myynnistä, on perustamissopimuksen 49 artiklan mukaisesti tarjottava vapaasti erityisesti silloin, kun sitä tarjotaan ammattitaitoisin henkilöstöin.

<sup>(1)</sup> EYVL L 131, 27.5.1988, s. 73. Direktiivi sellaisena kuin se on muutettuna direktiivillä 94/46/EY (EYVL L 268, 19.10.1994, s. 15).

<sup>(2)</sup> Katso liitteessä II oleva A osa.

- (8) Markkinoiden tilanne aiheuttaa yhä perustamissopimuksessa annettujen kilpailusääntöjen loukkauksia ja vaikuttaa kaupan kehitykseen haitallisesti siinä määrin, että se on ristiriidassa yhteisön etujen kanssa. Päätelaitteiden markkinoilla voimakkaampi kilpailu edellyttää, että otetaan käyttöön avoimet tekniset eritelmit, jotka täyttävät radio- ja telepätelaitteista ja niiden vaatimustenmukaisuuden vastavuoroisesta tunnustamisesta 9 päivänä maaliskuuta 1999 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 1999/5/EY<sup>(1)</sup> tarkoitetut olennaiset vaatimukset ja mahdollistavat päätelaitteiden vapaan liikumisen. Tällainen avoimuus puolestaan edellyttää välttämättä teknisten eritelmien julkistamista.
- (9) Päätelaitteiden tuontiin ja markkinointiin liittyvät erityistai yksinoikeudet aiheuttavat tilanteen, joka on ristiriidassa perustamissopimuksen 3 artiklan g alakohdan tavoitteiden kanssa, jossa määrätään otettavaksi käyttöön järjestelmä sen varmistamiseksi, että sisämarkkinoilla kilpailu ei vääristy, ja jossa siten vaaditaan, että kilpailua ei tule poistaa. Jäsenvaltiot ovat perustamissopimuksen 10 artiklan mukaan velvollisia pidättymään kaikista toimenpiteistä, jotka voisivat vaarantaa perustamissopimuksen tavoitteiden saavuttamisen, mukaan lukien 3 artiklan g alakohta. Tällaisten päätelaitteiden yksinoikeuksien on sen vuoksi katsottava olevan ristiriidassa perustamissopimuksen 82 artiklan yhdessä 3 artiklan kanssa, ja jäsenvaltioita kielletään perustamissopimuksen 86 artiklan 1 kohdan mukaan antamasta tai pitämästä voimassa tällaisia oikeuksia.
- (10) Jotta käyttäjille voidaan antaa mahdollisuus saada haluamiaan päätelaitteita, on tarpeen tuntee yleisen verkon, johon päätelaite on määrä kytkeä, rajapinnan ominaisuudet ja tehdä ne avoimiksi. Jäsenvaltioiden on sen vuoksi varmistettava, että ominaisuudet julkistetaan ja että käyttäjillä on pääsy yleisen verkon rajapintaan.
- (11) Voidakseen pitää tuotteitaan kaupan päätelaitteiden valmistajien on tiedettävä, mitä teknisiä eritelmiä heidän tulee noudattaa. Jäsenvaltioiden tulisi sen vuoksi vahvistaa ja julkistaa eritelmit, jotka niiden on teknisiä standardeja ja määräyksiä koskevien tietojen toimittamisessa noudatettavasta menettelystä 22 päivänä kesäkuuta 1998 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 98/34/EY<sup>(2)</sup> mukaan annettava komissiolle tiedoksi ehdotuksina. Eritelmät voidaan ulottaa koskemaan muista jäsenvaltioista tuotavia tuotteita vain, jos ne ovat tarpeen sen varmistamiseksi, että laitteet täyttävät direktiivin 1999/5/EY 3 artiklassa tarkoitetut olennaiset vaatimukset, joita yhteisön oikeuden mukaisesti voidaan perustellusti edellyttää. Jäsenvaltioiden on joka tapauksessa noudatettava perustamissopimuksen 28 ja 30 artiklaa, joiden mukaan laitteita tuovan jäsenvaltion on sallittava toisessa jäsenvaltiossa laillisesti valmistettujen ja kaupan pidettävien päätelaitteiden tuonti alueelleen.
- (12) Jotta voidaan varmistaa, että eritelmiä sovelletaan avoimesti, objektiivisesti ja syrjintää harjoittamatta, soveltamisen valvontaa ei voida antaa päätelaitemarkkinoihin osallistuvan kilpailijan tehtäväksi selvän eturistiriidan vuoksi. Jäsenvaltioiden on sen vuoksi varmistettava, että valvonta annetaan verkkojen operaattoreista ja kyseisiin markkinoihin osallistuvista kilpailijoista riippumattomalle yksikölle.
- (13) Tämä direktiivi ei vaikuta liitteessä II olevassa B osassa mainittuihin jäsenvaltioita velvoittaviin määräaikoihin, joiden kuluessa jäsenvaltioiden on saatettava direktiivit osaksi kansallista lainsäädäntöä,

ON ANTANUT TÄMÄN DIREKTIIVIN:

*1 artikla*

Tässä direktiivissä tarkoitetaan:

1) 'päätelaitteella'

a) suoraan tai välillisesti yleisen televerkon rajapintaan liitetty tietojen lähettämiseen, käsittelyyn tai vastaanottamiseen tarkoitettua laitetta; molemmissa tapauksissa (suora tai välillinen) liitäntä voidaan tehdä johdoin, optisella kuidulla tai sähkömagneettisesti; yhteys on välillinen, jos on sijoitettu laite päätelaitteen ja verkon rajapinnan väliin;

b) satelliittimaa-asemalaitteita;

2) 'satelliittimaa-asemalaitteilla' laitteita, joita voidaan käyttää joko ainoastaan radiosignaalien lähettämiseen tai sekä niiden lähettämiseen että vastaanottamiseen (lähetys/vastaanottaminen) taikka ainoastaan radioviestintäsignaalien vastaanottamiseen joko satelliittien tai muiden avaruusjärjestelmien avulla;

3) 'yrityksellä' julkista tai yksityistä elintä, jolle jäsenvaltio myöntää erityis- tai yksinoikeuden telepätelaitteiden tuontiin, pitämiseen kaupan, verkkoon kytkemiseen, käyttöönottoon tai tällaisten laitteiden huoltoon;

<sup>(1)</sup> EYVL L 91, 7.4.1999, s. 10. Direktiivi sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella (EY) N:o 1882/2003 (EUVL L 284, 31.10.2003, s. 1).

<sup>(2)</sup> EYVL L 204, 21.7.1998, s. 37. Direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna neuvoston direktiivillä 2006/96/EY (EUVL L 363, 20.12.2006, s. 81).



4) 'erityisoikeudella' oikeutta, jonka jäsenvaltio on myöntänyt rajoitetulle määrälle yrityksiä tietyllä alueella laein, asetuksin ja hallinnollisin määräyksin, joilla:

- a) rajoitetaan näiden yritysten määrä kahteen tai useampaan perustein, jotka eivät ole objektiivisia, suhteellisia ja ketään syrjimättömiä; tai
- b) nimetään useita kilpailevia yrityksiä muin kuin a alakohdassa tarkoitettuun perustein; tai
- c) myönnetään yhdelle tai useammalle yritykselle muin kuin a ja b alakohdassa tarkoitettuun perustein lainsäädännöllisiä tai hallinnollisia etuuksia, jotka vaikuttavat olennaisesti muiden yritysten kykyyn tuoda, pitää kaupan, liittää verkkoon, ottaa käyttöön tai huoltaa telepäätelaitteita samalla alueella ja olennaisesti samoin edellytyksin.

#### 2 artikla

Jäsenvaltioiden, jotka ovat myöntäneet yrityksille erityis- tai yksinoikeuksia, on varmistettava, että kaikki yksinoikeudet sekä sellaiset erityisoikeudet peruutetaan, jotka:

- a) rajoittavat yritysten määrän kahteen tai useampaan perustein, jotka eivät ole objektiivisia, suhteellisia ja ketään syrjimättömiä; tai
- b) nimeävät useita kilpailevia yrityksiä muin kuin a alakohdassa tarkoitettuun perustein.

Niiden on toimitettava komissiolle tietä varten toteutetuista tai valmisteltavina olevista toimenpiteistä.

#### 3 artikla

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että taloudellisilla toimijoilla on oikeus tuoda, pitää kaupan, liittää verkkoon, ottaa käyttöön ja huoltaa päätelaitteita.

Jäsenvaltiot voivat kuitenkin:

- a) kieltää satelliittimaa-asemalaitteiden yleiseen televerkkoon liittämisen tai käyttöön ottamisen, jos tällaiset laitteet eivät täytä direktiivin 1999/5/EY mukaisesti hyväksytyjä yhteisiä teknisiä eritelmiä tai, jos tällaisia eritelmiä ei ole, mainitun direktiivin 3 artiklassa tarkoitettuja olennaisia vaatimuksia; jollei yhteisiä teknisiä eritelmiä tai yhdenmukaistettuja säännelyjä edellytyksiä ole, kansalliset säännökset on suhteutet-

tava näihin olennaisiin vaatimuksiin ja ilmoitettava komissiolle direktiivin 98/34/EY mukaisesti, jos siitä säädetään;

- b) kieltää muiden päätelaitteiden liittämisen yleiseen televerkkoon, jos nämä laitteet eivät täytä direktiivin 1999/5/EY soveltamiseksi hyväksytyjä yhteisiä teknisiä eritelmiä tai, jos tällaisia eritelmiä ei ole, mainitun direktiivin 3 artiklassa tarkoitettuja olennaisia vaatimuksia;
- c) vaatia taloudellisia toimijoita hankkimaan sellaiset tekniset valmiudet, jotka objektiivisten, ketään syrjimättömien ja julkisten perusteiden mukaan ovat tarpeen, kun päätelaitteita liitetään verkkoon, otetaan käyttöön ja huolletaan.

#### 4 artikla

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että käyttäjillä on pääsy yleisen verkon uusiin rajapintoihin, ja että yleisten televiestintäverkkojen operaattorit julkaisevat näiden pisteiden fyysiset ominaisuudet.

#### 5 artikla

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kaikki päätelaitteiden eritelmit vahvistetaan ja julkistetaan.

Jäsenvaltioiden on toimitettava ehdotukset eritelmiksi komissiolle direktiivin 98/34/EY mukaisesti.

#### 6 artikla

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että 5 artiklassa tarkoitettujen eritelmien soveltamisen valvonnasta vastaa telealalla tavaroita tai palveluja tarjoavista julkisista tai yksityisistä yrityksistä riippumaton yksikkö.

#### 7 artikla

Jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle kunkin vuoden lopussa kertomus, jotta se voi valvoa 2, 3, 4 ja 6 artiklan säännösten noudattamista.

Tämän kertomuksen malli esitetään liitteessä I.

#### 8 artikla

Kumotaan direktiivi 88/301/ETY, sellaisena kuin se on muutettuna liitteessä II olevassa A osassa mainitulla direktiivillä, sanotun kuitenkaan rajoittamatta jäsenvaltioita velvoittavia liitteessä II olevassa B osassa asetettuja määräaikoja, joiden kuluessa niiden on saatettava mainitut direktiivit osaksi kansallista lainsäädäntöä.

Viittauksia kumottuun direktiiviin pidetään viittauksina tähän direktiiviin liitteessä III olevan vastaavuustaulukon mukaisesti.

*9 artikla*

Tämä direktiivi tulee voimaan kahdentenkymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

*10 artikla*

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä 20 päivänä kesäkuuta 2008.

*Komission puolesta*

*Puheenjohtaja*

José Manuel BARROSO

## LIITE I

**7 artiklassa tarkoitettun kertomuksen malli****2 artiklan täytäntöönpano**

Päätelaitteet, joita koskevaa lainsäädäntöä muutetaan tai on muutettu

Päätelaiteluokittain:

- toimenpiteen antopäivä tai
- lainsäädäntöehdotuksen voimaantulopäivä tai
- toimenpiteen täytäntöönpanopäivä.

**3 artiklan täytäntöönpano**

- päätelaitteet, joiden liittäminen tai kauppa on ollut rajoitettua,
- vaaditut tekniset eritelvät ja maininta niiden julkaisemisesta.

**4 artiklan täytäntöönpano**

- maininta julkaisuista, joissa fyysiset ominaisuudet eritellään,
- käytössä olevien yleisen verkon rajapintojen määrä,
- tällä hetkellä saatavilla olevien yleisen verkon rajapintojen määrä.

**6 artiklan täytäntöönpano**

- nimetty riippumaton yksikkö tai yksiköt.
-

## LIITE II

## A OSA

**Kumottu direktiivi ja sen muutokset**

(8 artiklassa tarkoitetut)

Komission direktiivi 88/301/ETY

(EYVL L 131, 27.5.1988, s. 73)

Komission direktiivi 94/46/EY

(EYVL L 268, 19.10.1994, s. 15)

## B OSA

**Määräajat kansallisen lainsäädännön osaksi saattamiselle**

(8 artiklassa tarkoitetut)

Direktiivi	Määräaika kansallisen lainsäädännön osaksi saattamiselle
88/301/ETY	—
94/46/EY	8 päivänä elokuuta 1995

## LIITE III

## Vastaavuustaulukko

Direktiivi 88/301/ETY	Tämä direktiivi
1 artiklan johdantokappale	1 artiklan johdantokappale
1 artiklan ensimmäisen luetelmakohdan ensimmäinen ja toinen virke	1 artiklan 1 alakohdan a alakohta
1 artiklan ensimmäisen luetelmakohdan viimeinen virke	1 artiklan 1 alakohdan b alakohta
1 artiklan toinen luetelmakohta	1 artiklan 3 alakohta
1 artiklan kolmannen luetelmakohdan johdantokappale	1 artiklan 4 alakohdan johdantokappale
1 artiklan kolmannen luetelmakohdan ensimmäinen alueluettelma-kohta	1 artiklan 4 alakohdan a alakohta
1 artiklan kolmannen luetelmakohdan toinen alueluettelma-kohta	1 artiklan 4 alakohdan b alakohta
1 artiklan kolmannen luetelmakohdan kolmas alueluettelma-kohta	1 artiklan 4 alakohdan c alakohta
1 artiklan neljäs luetelmakohta	1 artiklan 2 alakohta
2 artikla	2 artikla
3 artiklan ensimmäinen virke	3 artiklan ensimmäinen kohta
3 artiklan toinen virke	3 artiklan toisen kohdan johdantokappale
3 artiklan ensimmäinen luetelmakohta	3 artiklan toisen kohdan a alakohta
3 artiklan toinen luetelmakohta	3 artiklan toisen kohdan b alakohta
3 artiklan kolmas luetelmakohta	3 artiklan toisen kohdan c alakohta
4 artiklan ensimmäinen kohta	4 artikla
4 artiklan toinen kohta	—
5 artiklan 1 kohta	—
5 artiklan 2 kohdan ensimmäinen virke	5 artiklan ensimmäinen kohta
5 artiklan 2 kohdan toinen virke	5 artiklan toinen kohta
6 artikla	6 artikla
8 artikla	—
9 artikla	7 artikla
10 artikla	—
—	8 artikla
—	9 artikla
11 artikla	10 artikla
Liite I	—
Liite II	Liite I
—	Liite II
—	Liite III

## EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON YHTEISELLÄ PÄÄTÖKSENTEKOMENETTELULLÄ TEKEMÄT PÄÄTÖKSET

### EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON PÄÄTÖS N:o 586/2008/EY,

tehty 17 päivänä kesäkuuta 2008,

**yksinkertaistetusta menettelystä henkilötarkastuksissa ulkorajoilla siten, että jäsenvaltiot hyväksyvät kauttakulussa alueidensa läpi yksipuolisesti tietyt Sveitsin ja Liechtensteinin myöntämät oleskeluluvat, tehdyn päätöksen N:o 896/2006/EY muuttamisesta**

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO,  
jotka

ottavat huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 62 artiklan 2 kohdan a alakohdan,

ottavat huomioon komission ehdotuksen,

noudattavat perustamissopimuksen 251 artiklassa määrättyä menettelyä <sup>(1)</sup>,

sekä katsovat seuraavaa:

(1) Euroopan parlamentin ja neuvoston päätöksessä N:o 896/2006/EY <sup>(2)</sup> vahvistetaan yhteiset säännöt, joiden mukaisesti jäsenvaltiot hyväksyvät yksipuolisesti tietyt Sveitsin ja Liechtensteinin myöntämät oleskeluluvat, mikä mahdollistaa yksinkertaistetun järjestelmän soveltamisen tarkastettaessa ulkorajoilla sellaisia kolmansien maiden kansalaisia, joilla on tällaisia asiakirjoja.

(2) Euroopan unioniin 1 päivänä toukokuuta 2004 liittyneiden jäsenvaltioiden on Schengenin säännöstön kaksivaiheisen täytäntöönpanomenettelyn vuoksi kyseisestä päivämäärästä lähtien täytyntä myöntää kansallinen viisumi kolmansien maiden kansalaisille, joilla on Sveitsin tai Liechtensteinin myöntämä oleskelulupa ja joilta vaaditaan viisumi luettelon vahvistamisesta kolmansista maista, joiden kansalaisilla on oltava viisumi ulkorajoja ylittäessään, ja niistä kolmansista maista, joiden kansalaisia tämä vaatimus ei koske, 15 päivänä maaliskuuta 2001 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 539/2001 <sup>(3)</sup> nojalla. Tämä velvollisuus on lisännyt näiden jäsenvaltioiden konsulaattien hallinnollista taakkaa Sveitsissä ja Liechtensteinissa.

<sup>(1)</sup> Euroopan parlamentin lausunto, annettu 31. tammikuuta 2008 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä), ja neuvoston päätös, tehty 5. kesäkuuta 2008.

<sup>(2)</sup> EUVL L 167, 20.6.2006, s. 8.

<sup>(3)</sup> EYVL L 81, 21.3.2001, s. 1. Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1932/2006 (EUVL L 405, 30.12.2006, s. 23).

(3) Ei kuitenkaan näyttänyt tarpeelliselta, että jäsenvaltiot vaativat tähän ryhmään kuuluvilta henkilöiltä viisumin kauttakulkua varten, sillä jäsenvaltioille aiheutuva laitto-man maahanmuuton riski on heidän kohdallaan vähäinen.

(4) Koska sama pätee myös Bulgariaan ja Romaniaan, päätöksellä N:o 896/2006/EY käyttöön otettu yksinkertaistettu järjestelmä olisi laajennettava koskemaan Bulgariaa ja Romaniaa.

(5) Päätöksen N:o 896/2006/EY muuttaminen tällä tavalla antaisi Bulgarialle ja Romanian – jos ne päättävät soveltaa yksinkertaistetun järjestelmän käyttöönotosta henkilötarkastuksissa ulkorajoilla siten, että Bulgaria, Kypros ja Romania hyväksyvät kauttakulussa alueidensa läpi yksipuolisesti tietyt asiakirjat kansallisia viisumejaan vastaaviksi, 17 päivänä kesäkuuta 2008 tehtyä Euroopan parlamentin ja neuvoston päätöstä N:o 582/2008/EY <sup>(4)</sup> – mahdollisuuden hyväksyä yksipuolisesti päätöksen N:o 896/2006/EY liitteessä luetellut Sveitsin ja Liechtensteinin myöntämät oleskeluluvat kansallisia kauttakulkuviisumejaan vastaaviksi.

(6) Hyväksyminen olisi rajattava koskemaan kauttakulkua Bulgarian ja Romanian alueen läpi, eikä se saisi vaikuttaa näiden kahden jäsenvaltion mahdollisuuteen myöntää viisumeja lyhytaikaista oleskelua varten.

(7) Bulgarian ja Romanian mahdollisuus olla soveltamatta päätöstä N:o 896/2006/EY olisi rajoitettava siirtymäaikaan siihen päivämäärään asti, jonka neuvosto määrittää vuoden 2005 liittymisasiakirjan 4 artiklan 2 kohdan toisen alakohdan mukaisesti.

<sup>(4)</sup> EUVL L 161, 20.6.2008, s. 30.

- (8) Henkilöiden liikkumista rajojen yli koskevasta yhteisön säännöstöstä (Schengenin rajasäännöstö) 15 päivänä maaliskuuta 2006 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 562/2006<sup>(1)</sup> 5 artiklan 1 kohdassa vahvistettujen maahantuloodellytysten on täyttyvä lukuun ottamatta sen 5 artiklan 1 kohdan b alakohdassa säädettyä edellytystä, siltä osin kuin tällä päätöksellä otetaan käyttöön vastaavuusjärjestelmä Bulgarian ja Romanian myöntämien kauttakulkuviisumien ja tiettyjen Sveitsin ja Liechtensteinin myöntämien oleskelulupien välillä.
- (9) Jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla saavuttaa tämän päätöksen tavoitetta, koska se vaikuttaa suoraan ulkorajoja koskevaan yhteisön säännöstöön, vaan se voidaan toiminnan laajuuden ja vaikutusten takia saavuttaa paremmin yhteisön tasolla, joten yhteisö voi toteuttaa toimenpiteitä perustamissopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä päätöksessä ei ylitetä sitä, mikä on tämän tavoitteen saavuttamiseksi tarpeen.
- (10) Islannin ja Norjan osalta tällä päätöksellä kehitetään niitä Schengenin säännösten määräyksiä, joita tarkoitetaan tietyistä Euroopan unionin neuvoston sekä Islannin tasavallan ja Norjan kuningaskunnan välillä näiden kahden valtion osallistumisesta Schengenin säännösten täytäntöpanoon, soveltamiseen ja kehittämiseen tehdyssä sopimuksessa<sup>(2)</sup> ja jotka kuuluvat tietyistä mainitun sopimuksen yksityiskohtaisista soveltamissäännöistä 17 päivänä toukokuuta 1999 tehdyn neuvoston päätöksen 1999/437/EY<sup>(3)</sup> 1 artiklan A kohdan soveltamisalaan.
- (11) Euroopan unionista tehtyyn sopimukseen ja Euroopan yhteisön perustamissopimukseen liitetyn, Tanskan asemaa koskevan pöytäkirjan 1 ja 2 artiklan mukaisesti Tanska ei osallistu tämän päätöksen tekemiseen eikä se sido Tanskaa eikä sitä sovelleta Tanskaan. Koska tämän päätöksen tarkoituksena on kehittää Schengenin säännöstöä Euroopan yhteisön perustamissopimuksen kolmannen osan IV osaston määräysten nojalla, Tanskan on mainitun pöytäkirjan 5 artiklan mukaisesti päätettävä kuuden kuukauden kuluessa siitä päivästä, jona neuvosto on antanut tämän päätöksen, saattaako se päätöksen osaksi kansallista lainsäädäntöään.
- (12) Tällä päätöksellä kehitetään sellaisia Schengenin säännösten määräyksiä, joihin Yhdistynyt kuningaskunta ei osallistu Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistyneen ku-

ningaskunnan pyynnöstä saada osallistua joihinkin Schengenin säännösten määräyksiin 29 päivänä toukokuuta 2000 tehdyn neuvoston päätöksen 2000/365/EY<sup>(4)</sup> mukaisesti; Yhdistynyt kuningaskunta ei tämän vuoksi osallistu päätöksen tekemiseen eikä se sido Yhdistynyttä kuningaskuntaa eikä sitä sovelleta Yhdistyneeseen kuningaskuntaan.

- (13) Tällä päätöksellä kehitetään sellaisia Schengenin säännösten määräyksiä, joihin Irlanti ei osallistu Irlannin pyynnöstä saada osallistua joihinkin Schengenin säännösten määräyksiin 28 päivänä helmikuuta 2002 tehdyn neuvoston päätöksen 2002/192/EY<sup>(5)</sup> mukaisesti. Irlanti ei tämän vuoksi osallistu päätöksen tekemiseen eikä se sido Irlantia eikä sitä sovelleta Irlantiin,

OVAT TEHNEET TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

#### 1 artikla

Lisätään päätöksen N:o 896/2006/EY 2 artiklaan seuraava alakohta:

”Jos Bulgaria ja Romania päättävät soveltaa yksinkertaistetun järjestelmän käyttöönotosta henkilötarkastuksissa ulkorajoilla siten, että Bulgaria, Kypros ja Romania hyväksyvät kauttakulussa alueidensa läpi yksipuolisesti tietyt asiakirjat kansallisia viisumejaan vastaaviksi, 17 päivänä kesäkuuta 2008 tehtyä Euroopan parlamentin ja neuvoston päätöstä N:o 582/2008/EY<sup>(\*)</sup>, ne voivat yksipuolisesti hyväksyä tämän päätöksen liitteessä luetellut oleskeluluvat kansallisia kauttakulkuviisumejaan vastaaviksi siihen päivämäärään asti, jonka neuvosto määrittää vuoden 2005 liittymisasiakirjan 4 artiklan 2 kohdan toisen alakohdan mukaisesti.

(\*) EUVL L 161, 20.6.2008, s. 30.”

#### 2 artikla

Jos Bulgaria ja Romania päättävät soveltaa päätöstä N:o 896/2006/EY, niiden on ilmoitettava asiasta komissiolle 10 työpäivän kuluessa tämän päätöksen voimaantulosta. Komissio julkaisee niiden antamat tiedot *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

#### 3 artikla

Tämä päätös tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

(1) EUVL L 105, 13.4.2006, s. 1.

(2) EYVL L 176, 10.7.1999, s. 36.

(3) EYVL L 176, 10.7.1999, s. 31.

(4) EYVL L 131, 1.6.2000, s. 43.

(5) EYVL L 64, 7.3.2002, s. 20.

*4 artikla*

Tämä päätös on osoitettu jäsenvaltioille Euroopan yhteisön perustamissopimuksen mukaisesti.

Tehty Strasbourgissa 17 päivänä kesäkuuta 2008.

*Euroopan parlamentin puolesta*

*Puhemies*

H.-G. PÖTTERING

*Neuvoston puolesta*

*Puheenjohtaja*

J. LENARČIČ

---



## II

(EY:n ja Euratomin perustamissopimuksia soveltamalla annetut säädökset, joiden julkaiseminen ei ole pakollista)

## PÄÄTÖKSET

## EUROOPAN PARLAMENTTI JA NEUVOSTO

## EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON PÄÄTÖS,

tehty 5 päivänä kesäkuuta 2008,

**Euroopan unionin solidaarisuusrahaston varojen käyttöönotosta talousarviota koskevasta kurinalaisuudesta ja moitteettomasta varainhoidosta 17 päivänä toukokuuta 2006 tehdyn Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission välisen toimielinten sopimuksen 26 kohdan nojalla**

(2008/469/EY)

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon talousarviota koskevasta kurinalaisuudesta ja moitteettomasta varainhoidosta 17 päivänä toukokuuta 2006 tehdyn Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission välisen toimielinten sopimuksen <sup>(1)</sup> ja erityisesti sen 26 kohdan,

ottavat huomioon Euroopan unionin solidaarisuusrahaston perustamisesta 11 päivänä marraskuuta 2002 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 2012/2002 <sup>(2)</sup>,

ottavat huomioon komission ehdotuksen,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Euroopan unioni on perustanut Euroopan unionin solidaarisuusrahaston (jäljempänä 'rahasto') osoittaakseen solidaarisuutta katastrofialueiden väestöä kohtaan.
- (2) Toukokuun 17 päivänä 2006 tehdyn toimielinten sopimuksen perusteella rahaston varoja voidaan ottaa käyttöön vuosittain enintään miljardi euroa.
- (3) Asetuksessa (EY) N:o 2012/2002 säädetään edellytyksistä, joiden täyttyessä rahaston varoja voidaan ottaa käyttöön.
- (4) Kreikka on esittänyt rahaston varojen käyttöönottamiseksi hakemuksen, joka koskee elokuussa 2007 esiintyneitä metsäpaloja.

- (5) Slovenia on esittänyt rahaston varojen käyttöönottamiseksi hakemuksen, joka koskee syyskuussa 2007 esiintyneitä tulvia,

OVAT PÄÄTTÄNEET SEURAAVAA:

*1 artikla*

Euroopan unionin yleiseen talousarvioon varainhoitovuodeksi 2008 otetaan käyttöön Euroopan unionin solidaarisuusrahaston varoja 98 023 212 euroa maksusitoumus- ja maksumäärärahoina.

*2 artikla*

Tämä päätös julkaistaan Euroopan unionin virallisessa lehdessä.

Tehty Strasbourgissa 5 päivänä kesäkuuta 2008.

*Euroopan parlamentin puolesta*

*Puhemies*

H.-G. PÖTTERING

*Neuvoston puolesta*

*Puheenjohtaja*

J. LENARČIČ

<sup>(1)</sup> EUVL C 139, 14.6.2006, s. 1. Sopimus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna Euroopan parlamentin ja neuvoston päätöksellä 2008/371/EY (EUVL L 128, 16.5.2008, s. 8).

<sup>(2)</sup> EUVL L 311, 14.11.2002, s. 3.

## KOMISSIO

## KOMISSION PÄÄTÖS,

tehty 7 päivänä toukokuuta 2008,

**muuntogeenisen maissin (*Zea mays* L., linja T25) käytön ja myynnin väliaikaisesta kieltämisestä Itävallassa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2001/18/EY mukaisesti**

(tiedoksiannettu numerolla K(2008) 1715)

(Ainoastaan saksankielinen teksti on todistusvoimainen)

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

(2008/470/EY)

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon geneettisesti muunnettujen organismien tarkoituksellisesta levittämisestä ympäristöön ja neuvoston direktiivin 90/220/ETY kumoamisesta 12 päivänä maaliskuuta 2001 annettua Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2001/18/EY<sup>(1)</sup> ja erityisesti sen 18 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan,

on kuullut Euroopan elintarviketurvallisuusviranomasta,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Geneettisesti muunnetun maissin (*Zea mays* L. linja T25) saattamisesta markkinoille neuvoston direktiivin 90/220/ETY mukaisesti 22 päivänä huhtikuuta 1998 tehdyssä komission päätöksessä 98/293/EY<sup>(2)</sup> päätettiin, että kyseisen tuotteen markkinoille saattamiseen on annettava lupa.
- (2) Ranskan viranomaiset antoivat kyseisen luvan 3 päivänä elokuuta 1998. Lupa koskee kaikkia tuotteen käyttötarkoituksia eli tuontia, jalostamista elintarvikkeiksi ja rehuiksi ja viljelyä.
- (3) Neuvoston direktiivin 90/220/ETY<sup>(3)</sup> korvanneen direktiivin 2001/18/EY 35 artiklan 1 kohdan mukaan geneet-

tisesti muunnettujen organismien markkinoille saattamista koskeviin ilmoituksiin, joiden osalta menettelyä ei ollut saatettu päätökseen ennen 17 päivää lokakuuta 2002, sovelletaan direktiiviä 2001/18/EY.

- (4) Itävalta ilmoitti 8 päivänä toukokuuta 2000 komissiolle päätöksestään kieltää väliaikaisesti *Zea mays* L., linja T25 -tuotteen käyttö ja myynti kaikkiin käyttötarkoituksiin ja perusteli päätöksensä direktiivin 90/220/ETY 16 artiklan 1 kohdan mukaisesti.
- (5) Maissista *Zea mays* L., linja T25 johdetut tuotteet (tärkki ja kaikki sen johdannaiset, jalostamaton ja jalostettu öljy ja kaikki lämpökäsitellyt tai fermentoidut tuotteet, jotka on saatu maissista *Zea mays* L., linja T25, sekä kyseisestä maissista valmistetut rehut) ovat sallittuja Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 258/97<sup>(4)</sup> ja Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1829/2003<sup>(5)</sup> nojalla. Näihin käyttötarkoituksiin ei sovelleta Itävallan ilmoittamaa suojauslauseketta.
- (6) Kasveja käsittelevä tiedekomitea katsoi 20 päivänä heinäkuuta 2001, että Itävallan esittämät tiedot eivät sisältäneet sellaista uutta ja olennaista tieteellistä todistusaineistoa, jota ei olisi jo otettu huomioon asiaa alun perin arvioitaessa ja joka olisi edellyttänyt komitean kyseisestä tuotteesta antaman alkuperäisen lausunnon tarkistamista.
- (7) Itävalta toimitti 9 päivänä tammikuuta 2004 sekä 9 ja 17 päivänä helmikuuta 2004 komissiolle lisätietoja linjan T25 maissia koskevien kansallisten toimenpiteidensä tueksi.

<sup>(1)</sup> EYVL L 106, 17.4.2001, s. 1. Direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 2008/27/EY (EUVL L 81, 20.3.2008, s. 45).

<sup>(2)</sup> EYVL L 131, 5.5.1998, s. 30.

<sup>(3)</sup> EYVL L 117, 8.5.1990, s. 15. Direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission direktiivillä 97/35/EY (EYVL L 169, 27.6.1997, s. 72).

<sup>(4)</sup> EYVL L 43, 14.2.1997, s. 1. Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1882/2003 (EUVL L 284, 31.10.2003, s. 1).

<sup>(5)</sup> EUVL L 268, 18.10.2003, s. 1. Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 298/2008 (EUVL L 97, 9.4.2008, s. 64).

- (8) Komissio pyysi direktiivin 2001/18/EY 28 artiklan 1 kohdan mukaisesti lausuntoa Euroopan elintarviketurvalisuusviranomaiselta (EFSA), joka on perustettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EY) N:o 178/2002<sup>(1)</sup> ja joka kyseisen asetuksen nojalla on korvannut asiaa käsittelevät tiedekomiteat.
- (9) EFSA katsoi 8 päivänä heinäkuuta 2004<sup>(2)</sup>, että Itävallan esittämät tiedot eivät sisältäneet sellaista uutta tieteellistä todistusaineistoa, joka olisi riittänyt mitätöimään linjan T25 maissin ympäristöriskien arvioinnin ja sen vuoksi oikeuttanut kyseisen tuotteen käytön ja myynnin kieltämiseen Itävallassa.
- (10) Koska silloisen tietämyksen perusteella ei ollut syytä epäillä tuotteen olevan vaaraksi ihmisten terveydelle tai ympäristölle, komissio toimitti 29 päivänä marraskuuta 2004 luonnoksen päätökseksi, jonka mukaan Itävallan olisi kumottava väliaikainen suojalauseketoimenpiteensä, direktiivin 2001/18/EY 30 artiklan mukaisesti perustetun komitean harkittavaksi kyseisen direktiivin 30 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.
- (11) Kyseinen komitea ei kuitenkaan antanut lausuntoa, ja komissio toimitti menettelystä komissiolle siirrettyä täytäntöpanovaltaa käytettäessä 28 päivänä kesäkuuta 1999 annetun neuvoston päätöksen 1999/468/EY<sup>(3)</sup> 5 artiklan 4 kohdan mukaisesti neuvostolle ehdotuksen tarvittavista toimenpiteistä.
- (12) Neuvosto hylkäsi kuitenkin ehdotuksen 24 päivänä kesäkuuta 2005 määränemmistöllä päätöksen 1999/468/EY 5 artiklan 6 kohdan mukaisesti.
- (13) Neuvosto totesi lausumassaan, että kyseisen muuntogeenisen maissilajikkeen T25 markkinoille saattamiseen liittyvistä kansallisista suojatoimenpiteistä vallitsee yhä tietynasteinen epävarmuus, ja kehotti komissiota hankkimaan lisää näyttöä kyseisestä muuntogeenisestä organismita sekä arvioimaan, onko kyseisen organismin markkinoille saattamisen väliaikainen lykkääminen oikeutettu varotoimenpide Itävallassa ja onko sen markkinoille saattamisen salliminen yhä direktiivissä 2001/18/EY säädettyjen turvallisuusvaatimusten mukaista.
- (14) Marraskuussa 2005 komissio kuuli EFSAa uudelleen siitä, voitiinko tieteellisin perustein katsoa, että linjan T25 maissin markkinoille saattamisen jatkamisella oli lupaehdotja noudatettaessa todennäköisesti haitallisia vaikutuksia ihmisten terveyteen tai ympäristöön. EFSAa pyydettiin erityisesti ottamaan huomioon tieteelliset tiedot, joita oli mahdollisesti ilmaantunut sen aiemman tieteellisen lausunnon jälkeen, jossa oli arvioitu tämän muuntogeenisen organismin turvallisuutta.
- (15) EFSA totesi 29 päivänä maaliskuuta 2006 antamassaan lausunnossa<sup>(4)</sup>, ettei ollut syytä uskoa linjan T25 maissin markkinoille saattamisen jatkamisella olevan lupaehdotja noudatettaessa haittavaikutuksia ihmisten tai eläinten terveyteen taikka ympäristöön.
- (16) Komissio antoi päätöksen 1999/468/EY 5 artiklan 6 kohdan mukaisesti neuvostolle ehdotuksen, jonka mukaan Itävallan olisi kumottava suojalauseketoimenpiteensä.
- (17) Ympäristöneuvosto ilmoitti määränemmistöllä 18 päivänä joulukuuta 2006 päätöksen 1999/468/EY 5 artiklan 6 kohdan nojalla vastustavansa ehdotusta.
- (18) Päätöksessään neuvosto viittasi direktiivin 2001/18/EY mukaiseen ympäristöriskien arviointiin ja totesi, että Euroopan unionin maatalouden erilaiset rakenteet ja erilaiset alueelliset ekologiset ominaisuudet on otettava ympäristöriskien arvioinnissa järjestelmällisemmin huomioon.
- (19) Komissio teki muutetun ehdotuksen päätöksen 1999/468/EY 5 artiklan 6 kohdan mukaisesti ottaakseen huomioon 18 päivänä joulukuuta 2006 tehdyn neuvoston päätöksen, jossa viitataan ainoastaan Itävallan suojalausekkeeseen liittyviin ympäristönäkökohtiin, tarkemmin sanottuna viljelynäkökohtiin.
- (20) Itävalta on käynnistänyt tieteellisen todistusaineiston keräämisen näistä näkökohdista, mikä sen mielestä oikeuttaa pitämään suojalausekkeen väliaikaisesti voimassa varsinkin, kun otetaan huomioon edellä mainitun neuvoston päätöksen johdanto-osan 3 kappaleessa oleva viittaus erilaisiin maatalouden rakenteisiin ja erilaisiin alueellisiin ekologiisiin ominaisuuksiin. Itävaltaa kehoitetaan direktiivin 2001/18/EY 23 artiklan nojalla toimittamaan komissiolle kaikki tieteellinen näyttö, jonka se on kerännyt, sekä mahdollinen uusi ympäristöriskien arviointi heti sen valmistuttua ja tiedottamaan asiasta kaikille jäsenvaltioille.

<sup>(1)</sup> EYVL L 31, 1.2.2002, s. 1. Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 202/2008 (EUVL L 60, 5.3.2008, s. 17).

<sup>(2)</sup> Geneettisesti muunnettuja organismeja käsittelevän tiedelautakunnan komission pyynnöstä antama lausunto, joka liittyy Itävallan turvaantumiseen direktiivin 2001/18/EY 23 artiklan käyttöön. EFSA Journal (2004) 78, 1–13.

<sup>(3)</sup> EYVL L 184, 17.7.1999, s. 23. Päätös sellaisena kuin se on muutettuna päätöksellä 2006/512/EY (EUVL L 200, 22.7.2006, s. 11).

<sup>(4)</sup> Geneettisesti muunnettuja organismeja käsittelevän tiedelautakunnan komission pyynnöstä antama lausunto muuntogeenisistä viljelykasveista (maissi Bt176, maissi MON 810, maissi T25, rapsi Topas 19/2 ja rapsi Ms1xRf1), joiden osalta on turvauduttu suojalausekkeeseen direktiivin 90/220/ETY 16 artiklan mukaisesti. EFSA Journal (2006) 338, 1–15.

- (21) Komissio toimii näiden Itävallan toimenpiteeseen liittyvien näkökohtien osalta Itävallan toimittamien tietojen ja tekemän tieteellisen arvioinnin pohjalta direktiivin 2001/18/EY 23 artiklan mukaisesti.
- (22) Direktiivin 90/220/ETY nojalla myönnetyn luvan kohteena olevan maissin *Zea mays* L., linja T25 turvallisuusnäkökohdat ovat elintarvikkeiden ja rehujen osalta (tuonti ja jalostus mukaan luettuina) samanlaiset koko Euroopassa, ja EFSA on ne arvioinut ja todennut, että tällä tuotteella ei todennäköisesti ole haittavaikutuksia ihmisten tai eläinten terveyteen.
- (23) Komission ehdotuksessa otetaan huomioon ainoastaan Itävallan asettamaan kieltoon liittyvät elintarvike- ja rehunäkökohdat eli kielto, jonka mukaan käsittelemättömiä siemeniä ei saa tuoda maahan eikä käyttää jatkojalostuksen valmistusaineina tai suoraan elintarvikkeina taikka rehuina.
- (24) Näin ollen Itävallan olisi kumottava suojatoimenpiteensä ainakin siltä osin kuin se koskee maissin *Zea mays* L., linja T25 tuontia ja jalostusta elintarvikkeiksi ja rehuiksi.
- (25) Tässä päätöksessä säädetyt toimenpiteet eivät ole direktiivin 2001/18/EY 30 artiklalla perustetun komitean lausunnon mukaiset, minkä vuoksi komissio antoi neuvostolle kyseisiä toimenpiteitä koskevan ehdotuksen. Koska neuvosto ei ole hyväksynyt kyseisiä toimenpiteitä direk-

tiivin 2001/18/EY 30 artiklan 2 kohdassa vahvistetussa määräajassa eikä ole päätöksen 1999/468/EY 5 artiklan 6 kohdan mukaisesti myöskään ilmaissut vastustavansa niitä, komission on tarpeen toteuttaa kyseiset toimenpiteet,

ON TEHNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

*1 artikla*

Itävallan toteuttamat toimenpiteet, joilla kielletään tuomasta maahan ja jalostamasta elintarvikkeiksi ja rehuiksi maissia *Zea mays* L., linja T25, jonka markkinoille saattamiseen on annettu lupa päätöksellä 98/293/EY, eivät ole direktiivin 2001/18/EY 23 artiklan nojalla perusteltuja.

*2 artikla*

Itävallan on toteutettava viimeistään 20 päivän kuluttua tämän päätöksen ilmoittamisesta tarvittavat toimenpiteet kumotakseen kiellon, jonka mukaan maissia *Zea mays* L., linja T25 ei saa tuoda maahan eikä jalostaa elintarvikkeiksi eikä rehuiksi.

*3 artikla*

Tämä päätös on osoitettu Itävallan tasavallalle.

Tehty Brysselissä 7 päivänä toukokuuta 2008.

Komission puolesta  
Stavros DIMAS  
Komission jäsen

## SUOSITUKSET

## KOMISSIO

## KOMISSION SUOSITUS,

annettu 30 päivänä toukokuuta 2008,

seuraavien aineiden riskinvähentämistoimenpiteiksi: trikloorietyleeni; bentseeni ja 2-metoksi-2-metyylibutaani (TAME)

(tiedoksiannettu numerolla K(2008) 2271)

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

(2008/471/EY)

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon olemassa olevien aineiden vaarojen arvioinnista ja valvonnasta 23 päivänä maaliskuuta 1993 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 793/93 <sup>(1)</sup> ja erityisesti sen 11 artiklan 2 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

(1) Neuvoston asetuksen (ETY) N:o 793/93 nojalla komission asetuksessa N:o 1179/94 <sup>(2)</sup> on vahvistettu ensimmäinen ensisijaisten aineiden luettelo ja komission asetuksessa (EY) N:o 2364/2000 <sup>(3)</sup> neljäs ensisijaisten aineiden luettelo. Näiden säädösten nojalla seuraavat aineet on määritelty ensisijaisiksi:

— trikloorietyleeni,

— bentseeni,

— 2-metoksi-2-metyylibutaani (TAME).

(2) Näiden asetusten mukaisesti esittelijöiksi nimetyt jäsenvaltiot ovat arvioineet kyseisistä aineista ihmisille ja ympäristölle aiheutuvat riskit siten kuin olemassa olevien aineiden ihmisille ja ympäristölle aiheuttamien riskien arviointia koskevien periaatteiden vahvistamisesta 28 päivänä kesäkuuta 1994 annetussa komission asetuksessa (EY) N:o 1488/94 <sup>(4)</sup> säädetään. Lisäksi jäsenvaltiot ovat ehdottaneet toimintasuunnitelmaa riskien rajoittamiseksi neuvoston asetuksen (ETY) N:o 793/93 mukaisesti.

(3) Myrkyllisyyttä, ekomyrkyllisyyttä ja ympäristöä käsittelevää tiedekomiteaa (SCTEE) ja terveys- ja ympäristöriskejä käsittelevää tiedekomiteaa (SCHER) on kuultu, ja ne ovat antaneet lausuntonsa esittelijöiden tekemistä riskinarvioinneista. Lausunnot on julkaistu tiedekomiteoiden internetsivustolla.

(4) Riskinarvioinnin tulokset ja riskien rajoittamiseen tähtävien toimintaperiaatteiden tulokset on esitetty siihen liittyvässä komission tiedonannossa <sup>(5)</sup>.

(5) Kyseisen arvioinnin perusteella tietyille aineille on aiheellista suositella tiettyjä riskinvähentämistoimenpiteitä.

<sup>(1)</sup> EYVL L 84, 5.4.1993, s. 1. Asetus sellaisena kuin se on muutettuna Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EY) N:o 1882/2003 (EUVL L 284, 31.10.2003, s. 1).

<sup>(2)</sup> EYVL L 131, 26.5.1994, s. 3.

<sup>(3)</sup> EYVL L 273, 26.10.2000, s. 5.

<sup>(4)</sup> EYVL L 161, 29.6.1994, s. 3.

<sup>(5)</sup> EUVL C 157, 21.6.2008, s. 1.

- (6) Työntekijöitä varten suositeltuja riskinvähentämistoimenpiteitä olisi tarkasteltava työsuojelua koskevan lainsäädännön yhteydessä, ja tämän katsotaan yleisesti ottaen antavan riittävät edellytykset kyseisten aineiden aiheuttamien riskien rajoittamiseksi tarvittavalla tavalla.
- (7) Tämän suosituksen riskinvähentämistoimenpiteet ovat asetuksen (ETY) N:o 793/93 15 artiklan 1 kohdalla perustetun komitean lausunnon mukaiset,
- 4) Direktiivissä 2008/1/EY (ympäristön pilaantumisen ehkäisemisen ja vähentämisen yhtenäistämiseksi annettu direktiivi) tarkoitettujen lupamenettelyjen ja seurannan helpottamiseksi bentseeni olisi otettava huomioon laadittaessa parasta käytettävissä olevaa tekniikka koskevia ohjeita.
- 5) Teollisuuden jätevesien käsittelylaitosten mikro-organismien altistumista olisi tarvittaessa valvottava kansallisilla säännöksillä sen varmistamiseksi, ettei mikro-organismeille ja ympäristölle aiheudu riskiä.

## SUOSITTELEE:

3 JAKSO

## 1 JAKSO

## TRIKLOORIETYLEENI

(CAS-nro 79-01-6; Eines-nro 201-167-4)

**Työntekijöitä koskevat riskinvähentämistoimenpiteet (1)**

- 1) Eurooppalaisia tuottajia ja heidän jakelijoitaan sekä kuluttajia edustavan Euroopan tason etujärjestön (European Chlorinated Solvents Association) puitteissa olisi harkittava sellaisen vapaaehtoisen sopimuksen tekemistä, jolla rajoitetaan aineen myyntiä ostajille, jotka noudattavat trikloorietyleenin turvallista käyttöä metallin puhdistuksessa koskevia ko. järjestön puitteissa sovittuja ohjeita. Näiden ohjeiden mukaisesti trikloorietyleenä voidaan käyttää metallin puhdistuksessa ainoastaan tiiviissä tai suljetuissa järjestelmissä, kuten on määrätty eurooppalaisen standardin EN 12921 4 osassa. Säännöissä edellytetään myös, että sääntöjen noudattamista seuraa jokin ulkopuolinen taho.

## 2 JAKSO

## BENTSEENI

(CAS-nro 71-43-2; Eines-nro 200-753-7)

**Ympäristöä koskevat riskinvähentämistoimenpiteet (2, 3, 4, 5)**

- 2) Teollisuuden jätevesien käsittelylaitoksille aiheutuvien mahdollisten riskien poistamiseksi bentseenin tuotanto- ja/tai prosessointilaitoksissa suositellaan, että asianosaisten jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten olisi vahvistettava Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2008/1/EY<sup>(1)</sup> (ympäristön pilaantumisen ehkäisemisen ja vähentämisen yhtenäistäminen) mukaisesti myönnettyissä toimiluvissa bentseeniin liittyvät edellytykset, päästöjen raja-arvot tai vastaavat parametrit tai tekniset toimenpiteet, jotta asianosaiset laitokset soveltaisivat toiminnassaan parasta käytettävissä olevaa tekniikkaa siten, että otetaan huomioon asianomaisten laitosten tekniset ominaisuudet, niiden maantieteellinen sijainti ja paikalliset ympäristöolosuhteet.
- 3) Jäsenvaltioiden olisi seurattava huolellisesti bentseeniä koskevan parhaan käytettävissä olevan tekniikan soveltamista ja ilmoitettava komissiolle kaikesta mahdollisesta kyseistä tekniikkaa koskevasta tärkeästä kehityksestä osana parasta käytettävissä olevaa tekniikkaa koskevaa tietojenvaihtoa.

## 2-METOKSI-2-METYYLIBUTAANI (TAME)

(CAS-nro 994-05-8; Eines-nro 213-611-4)

**Ympäristöä koskevat riskinvähentämistoimenpiteet (6-11)**

- 6) Voimassa olevan yhteisön lainsäädännön<sup>(2)</sup> keskeisenä tavoitteena on kaikkien pohjaveteen joutuvien ihmisten aiheuttamien päästöjen, myös TAME-päästöjen, poistaminen. Tästä syystä suositellaan, että tarvittaessa toteutetaan seurantaohjelmia TAME-päästöjen aiheuttaman pohjaviesien saastumisen havaitsemiseksi mahdollisimman varhaisessa vaiheessa.
- 7) Lisäksi suositellaan, että parhaita käytettävissä olevia tekniikoita sovelletaan laajasti huoltoasemilla polttonesteiden maanalaisten varastointirakenteiden ja polttonesteiden jake-lurakenteiden rakentamisessa ja toiminnassa. Tässä suhteessa jäsenvaltioiden olisi harkittava erityisesti kaikkia pohjavesialueilla sijaitsevia huoltoasemia koskevia pakollisia vaatimuksia.
- 8) Asianosaisten jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten olisi vahvistettava direktiivin 2008/1/EY mukaisesti myönnettyissä toimiluvissa TAMEen liittyvät edellytykset, päästöjen raja-arvot tai vastaavat parametrit tai tekniset toimenpiteet, jotta asianosaiset laitokset soveltaisivat toiminnassaan parasta käytettävissä olevaa tekniikkaa siten, että otetaan huomioon asianomaisten laitosten tekniset ominaisuudet, niiden maantieteellinen sijainti ja paikalliset ympäristöolosuhteet.
- 9) Jäsenvaltioiden olisi seurattava huolellisesti TAMEa koskevan parhaan käytettävissä olevan tekniikan soveltamista ja ilmoitettava komissiolle kaikesta mahdollisesta kyseistä tekniikkaa koskevasta tärkeästä kehityksestä osana parasta käytettävissä olevaa tekniikkaa koskevaa tietojenvaihtoa.
- 10) Paikallisia päästöjä pintavesiin olisi tarvittaessa valvottava kansallisilla säännöksillä sen varmistamiseksi, ettei ympäristölle ole odotettavissa riskiä.
- 11) Pohjaveden suojelemiseksi suositeltujen riskinvähentämistoimenpiteiden katsotaan olevan riittävät suojelemaan ihmisiä altistumasta aineelle ympäristön kautta.

<sup>(1)</sup> EUVL L 24, 29.1.2008, s. 8.<sup>(2)</sup> Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2000/60/EY, annettu 23 päivänä lokakuuta 2000, yhteisön vesipolitiikan puitteista (EYVL L 327, 22.12.2000, s. 1).

## 4 JAKSO

**OSOITUS**

- 12) Tämä suositus on osoitettu kaikille toimialoille, joilla tuodaan, valmistetaan, kuljetetaan, varastoidaan, sisällytetään johonkin valmisteeseen tai muuten käsitellään, käytetään, käsitellään jätteinä tai hyödynnetään kyseisiä aineita, sekä kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä 30 päivänä toukokuuta 2008.

*Komission puolesta*

Stavros DIMAS

*Komission jäsen*

---

## KOMISSION SUOSITUS,

annettu 30 päivänä toukokuuta 2008,

seuraavien aineiden riskinvähentämistoimenpiteistä: 2,3-epoksipropyyli(trimetyyliammonium)kloridi (Eptac), (3-kloori-2-hydroksipropyyli)trimetyyliammoniumkloridi (Chptac) ja heksakloorisyklopentadieni

(tiedoksiannettu numerolla K(2008) 2316)

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

(2008/472/EY)

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

liijöiden tekemistä riskinarvioinneista. Lausunnot on julkaistu tiedekomitean internetsivustolla.

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon olemassa olevien aineiden vaarojen arvioinnista ja valvonnasta 23 päivänä maaliskuuta 1993 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 793/93<sup>(1)</sup> ja erityisesti sen 11 artiklan 2 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

(1) Neuvoston asetuksen (ETY) N:o 793/93 nojalla komission asetuksessa N:o 143/97<sup>(2)</sup> on vahvistettu kolmas ensisijaisten aineiden luettelo ja komission asetuksessa (EY) N:o 2364/2000<sup>(3)</sup> neljäs ensisijaisten aineiden luettelo. Näiden säästöjen nojalla seuraavat aineet on määriteltävä ensisijaisiksi:

— 2,3-epoksipropyyli(trimetyyliammonium)kloridi (EPTAC),

— (3-kloori-2-hydroksipropyyli)trimetyyliammoniumkloridi (CHPTAC),

— heksakloorisyklopentadieni.

(2) Näiden asetusten mukaisesti esittelijöiksi nimetyt jäsenvaltiot ovat arvioineet kyseisistä aineista ihmisille ja ympäristölle aiheutuvat riskit siten kuin olemassa olevien aineiden ihmisille ja ympäristölle aiheuttamien riskien arviointia koskevien periaatteiden vahvistamisesta neuvoston asetuksen (ETY) N:o 793/93 mukaisesti 28 päivänä kesäkuuta 1994 annetussa komission asetuksessa (EY) N:o 1488/94<sup>(4)</sup> säädetään. Lisäksi kyseiset jäsenvaltiot ovat ehdottaneet toimintasuunnitelmaa riskien rajoittamiseksi.

(3) Terveys- ja ympäristöriskejä käsittelevää tiedekomiteaa (SCHER) on kuultu, ja se on antanut lausuntonsa esitte-

(4) Riskinarvioinnin tulokset ja riskien rajoittamiseen tähtäävien toimintaperiaatteiden tulokset on esitetty siihen liittyvässä komission tiedonannossa<sup>(5)</sup>.

(5) Kyseisen arvioinnin perusteella tietyille aineille on aiheellista suositella tiettyjä riskinvähentämistoimenpiteitä. Niitä aineita varten, joita ei ole nimenomaisesti mainittu, ei anneta suosituksia niille tahoille, joille tämä suositus on osoitettu.

(6) Työntekijöitä varten suositeltuja riskinvähentämistoimenpiteitä olisi tarkasteltava työsuojelua koskevan lainsäädännön yhteydessä, ja tämän katsotaan yleisesti ottaen antavan riittävät edellytykset kyseisten aineiden aiheuttamien riskien rajoittamiseksi tarvittavalla tavalla.

(7) Tämän suosituksen riskinvähentämistoimenpiteet ovat asetuksen (ETY) N:o 793/93 15 artiklan 1 kohdalla perustetun komitean lausunnon mukaiset,

SUOSITTELEE:

1 JAKSO

**2,3-EPOKSIPROPYYLITRIMETYYLIAMMONIUMKLOORIDI (EPTAC)**

(CAS-nro 3033-77-0; Eines-nro 221-221-0)

**Työntekijöitä (1) ja ympäristöä (2) koskevat riskinvähentämistoimenpiteet**

1. Työnantajien, jotka käyttävät EPTACia valmistusteollisuudessa ja tarkkelysvalmisteiden kationisoinnissa, on otettava huomioon kaikki kansallisella tasolla laaditut alakohtaiset suositukset, jotka perustuvat komission neuvoston direktiivin 98/24/EY<sup>(6)</sup> ("kemikaalidirektiivin") 12 artiklan 2 kohdan mukaisesti laatimiin, luonteeltaan ei-sitoviin käytännön suuntaviivoihin.

(1) EYVL L 84, 5.4.1993, s. 1. Asetus sellaisena kuin se on muutettuna Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EY) N:o 1882/2003 (EUVL L 284, 31.10.2003, s. 1).

(2) EYVL L 25, 28.1.1997, s. 13.

(3) EYVL L 273, 26.10.2000, s. 5.

(4) EYVL L 161, 29.6.1994, s. 3.

(5) EUVL C 157, 21.6.2008, s. 10.

(6) EYVL L 131, 5.5.1998, s. 11. Direktiivi sellaisena kuin se on muutettuna Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 2007/30/EY (EUVL L 165, 27.6.2007, s. 21).



2. EPTACin paikallisia päästöjä ympäristöön olisi tarvittaessa valvottava kansallisilla säännöksillä sen varmistamiseksi, ettei ympäristölle aiheudu vaaraa.

2 JAKSO

**(3-KLOORI-2-HYDROKSYPROPYyli)TRIMETYYLIAMMONIUMKloridi  
(CHPTAC)**

(CAS-nro 3327-22-8; Eines-nro 222-048-3)

**Työntekijöitä (3) ja ympäristöä (4) koskevat riskinvähentämistoimenpiteet**

3. Työnantajien, jotka käyttävät CHPTACia tärkkelysvalmisteiden kationisoinnissa on otettava huomioon kaikki kansallisella tasolla laaditut alakohtaiset suositukset, jotka perustuvat komission direktiivin 98/24/EY 12 artiklan 2 kohdan mukaisesti laatimiin, luonteeltaan ei-sitoviin käytännön suuntaviivoihin.

4. CHPTACin paikallisia päästöjä ympäristöön olisi tarvittaessa valvottava kansallisilla säännöksillä sen varmistamiseksi, ettei ympäristölle aiheudu vaaraa.

3 JAKSO

**OSOITUS**

5. Tämä suositus on osoitettu kaikille toimialoille, joilla tuodaan, valmistetaan, kuljetetaan, varastoidaan, sisällytetään johonkin valmisteeseen tai muuten käsitellään, käytetään, käsitellään jätteinä tai hyödynnetään kyseisiä aineita, sekä kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä 30 päivänä toukokuuta 2008.

*Komission puolesta*

Stavros DIMAS

*Komission jäsen*

**KOMISSION SUOSITUS,**  
**annettu 5 päivänä kesäkuuta 2008,**  
**lakisäateisten tilintarkastajien ja tilintarkastusyhteisöjen siviilioikeudellisen vastuun rajoittamisesta**

(tiedoksiannettu numerolla K(2008) 2274)

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

(2008/473/EY)

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 211 artiklan toisen luetelmakohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Tilinpäätösten ja konsolidoitujen tilinpäätösten lakisäateisestä tilintarkastuksesta, direktiivien 78/660/ETY ja 83/349/ETY muuttamisesta sekä neuvoston direktiivin 84/253/ETY kumoamisesta 17 päivänä toukokuuta 2006 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2006/43/EY<sup>(1)</sup> säädetään lakisäateistä tilintarkastusta koskevien vaatimusten vähimmäistason yhdenmukaistamisesta. Kyseisen direktiivin 31 artiklan mukaan komissio antaa kertomuksen lakisäateistä tilintarkastusta koskevien kansallisten vastuusäännösten vaikutuksista Euroopan pääomamarkkinoihin ja tilintarkastajia ja tilintarkastusyhteisöjä koskeviin vakuutusehtoihin sekä antaa tarvittaessa suosituksia.
- (2) Pääomamarkkinoiden häiriötön toiminta edellyttää vakaalla pohjalla olevaa tilintarkastuskapasiteettia ja tehokasta kilpailua tilintarkastuspalvelujen markkinoilla, joilla on riittävästi tilintarkastusyhteisöjä, jotka ovat kykeneviä ja halukkaita tekemään lakisäateisiä tilintarkastuksia yhtiöissä, joiden arvopaperit on otettu kaupankäynnin kohteeksi jäsenvaltion säännellyillä markkinoilla. Yhtiöiden markkina-arvon lisääntyvä volatilitteetti on huomattavasti kasvattanut vastuuriiskejä, ja näihin tarkastuksiin liittyvien riskien varalta otettavia vakuutuksia on yhä vaikeampi saada.
- (3) Rajoittamaton yhteisvastuu voi vähentää tilintarkastusyhteisöjen ja -ketjujen halukkuutta tulla julkisesti noteerattujen yhtiöiden kansainvälisille tarkastusmarkkinoille Euroopan yhteisössä; tämän vuoksi on epätodennäköistä, että markkinoille tulee uusia tilintarkastusketjuja, jotka pystyvät tekemään näiden yhtiöiden lakisäateisiä tarkastuksia.
- (4) Tämän vuoksi olisi rajoitettava julkisesti noteerattujen yhtiöiden tilintarkastuksia tekevien tilintarkastajien ja tilintarkastusyhteisöjen vastuuta, konsernin tilintarkastajat mukaan luettuina. Mahdollinen vastuun rajoittaminen ei

kuitenkaan sovellu tapauksiin, joissa tilintarkastaja on tahallisesti laiminlyönyt ammatilliset velvoitteensa. Vastuun rajoittaminen ei saisi myöskään vaikuttaa vahinkoa kärsineen oikeuteen saada asianmukainen korvaus.

- (5) Koska jäsenvaltioiden siviilioikeudellisissa vastuujärjestelmissä on suuria eroja, jäsenvaltioilla pitäisi tässä vaiheessa olla mahdollisuus valita vastuun rajoittamisen menetelmä, jonka ne katsovat parhaiten soveltuvan omaan siviilioikeudellisiin vastuujärjestelmiinsä.
- (6) Jäsenvaltioilla pitäisi olla mahdollisuus määrittää tilintarkastajien vastuulle kansalliseen lainsäädäntöön perustuva enimmäismäärä. Vaihtoehtoisesti jäsenvaltioilla pitäisi olla mahdollisuus perustaa kansallisen lainsäädännön mukainen suhteellisen vastuun järjestelmä, jossa lakisäateiset tilintarkastajat ja tilintarkastusyhteisöt ovat vastuussa ainoastaan siinä määrin kuin ne ovat osallisia vahinkoon eivätkä yhteisvastuussa muiden osapuolten kanssa. Jäsenvaltioilla, joissa vahingonkorvauskannetta lakisäateisiä tilintarkastajia vastaan eivät pysty nostamaan yksittäiset osakkeenomistajat eivätkä muut kolmannet vaan ainoastaan tarkastettava yhtiö, pitäisi myös olla mahdollisuus sallia, että yhtiö, sen osakkeenomistajat ja tilintarkastajat määrittävät tilintarkastajan vastuun enimmäismäärän, kuitenkin niin, että tarkastettavaan yhtiöön sijoituksia tehneitä suojataan asianmukaisesti,

SUOSITTELEE:

#### Kohde

1. Tämä suositus koskee niiden tilintarkastajien ja tilintarkastusyhteisöjen siviilioikeudellista vastuuta, jotka tekevät tilinpäätösten ja konsolidoitujen tilinpäätösten lakisäateisiä tilintarkastuksia yhtiöissä, jotka on rekisteröity jäsenvaltioon ja joiden arvopaperit on otettu kaupankäynnin kohteeksi jäsenvaltion säännellyillä markkinoilla.

#### Vastuun rajoittaminen

2. Ammatillisten velvoitteiden laiminlyönnistä johtuvaa lakisäateisten tilintarkastajien ja tilintarkastusyhteisöjen siviilioikeudellista vastuuta olisi rajoitettava lukuun ottamatta tapauksia, joissa velvoitteet on laiminlyöty tahallisesti.

<sup>(1)</sup> EUVL L 157, 9.6.2006, s. 87. Direktiivi sellaisena kuin se on muutettuna direktiivillä 2008/30/EY (EUVL L 81, 20.3.2008, s. 53).

3. Rajoitettua vastuuta olisi sovellettava, kun vastapuolena on tarkastettava yhtiö tai kolmannet, joilla on kansallisen lainsäädännön mukaan oikeus nostaa vahingonkorvauskanne.

4. Siviilioikeudellisen vastuun rajoittamisen ei pitäisi vaikuttaa vahinkoa kärsineen oikeuteen saada kohtuullinen korvaus.

#### Vastuun rajoittamisessa sovellettavat menetelmät

5. Jäsenvaltioiden olisi toteutettava vastuuta rajoittavia toimia. Komissio suosittelee, että vastuuta rajoitetaan erityisesti yhdellä tai useammalla seuraavista menetelmistä:

- a) määritetään rahallinen enimmäismäärä tai kaava, jolla kyseinen enimmäismäärä lasketaan;
- b) määritetään periaatteet, joiden mukaisesti lakisääteisen tilintarkastajan tai tilintarkastusyhteisön vastuu ei ylitä niiden todellista osuutta korvauksenhakijan kärsimästä vahingosta eikä tilintarkastaja tai tilintarkastusyhteisö siksi joudu yhteisvastuuseen muiden vahinkoa aiheuttaneiden tahojen kanssa;
- c) annetaan tarkastettaville yhtiöille, lakisääteisille tilintarkastajille ja tilintarkastusyhteisöille mahdollisuus tehdä sopimus vastuun rajoittamisesta.

6. Jos vastuuta rajoitetaan edellä 5 kohdan c alakohdassa tarkoitettulla sopimuksella, jäsenvaltioiden olisi varmistettava seuraavien edellytysten täyttyminen:

- a) sopimus voidaan saattaa tuomioistuimen tutkittavaksi;

b) vastuun rajoittamisesta päättävät tarkastettavassa yhtiössä neuvoston direktiivin 78/660/ETY<sup>(1)</sup> 50 b artiklassa tai, konsernin tilintarkastusten osalta, neuvoston direktiivin 83/349/ETY<sup>(2)</sup> 36 a artiklassa mainittujen hallinto-, johtaja valvontaelinten jäsenet yhdessä, ja tarkastettavan yhtiön osakkeenomistajilta on saatava hyväksyntä kyseiseen päätökseen;

c) tiedot vastuun rajoittamisesta ja siihen tehtävistä muutoksista annetaan tarkastettavan yhtiön tilinpäätöksen liitetiedoissa.

7. Ennen kuin jäsenvaltio ottaa käyttöön toimenpiteitä soveltaakseen edellä 5 kohdan a, b tai c alakohdassa mainittuja tai muita 2, 3 ja 4 kohdan mukaisia vastuuta rajoittavia menetelmiä, sen pitäisi ottaa huomioon menetelmien soveltamisen vaikutukset rahoitusmarkkinoihin ja sijoittajiin sekä markkinoillepääsyn edellytyksiin julkisesti noteerattujen yhtiöiden lakisääteisen tilintarkastuksen markkinoilla, tilintarkastuksen laatuun, riskien vakuutettavuuteen ja tarkastettaviin yhtiöihin.

#### Jatkotoimet

8. Jäsenvaltioita pyydetään ilmoittamaan komissiolle tämän suosituksen perusteella toteuttamansa toimet 5 päivään kesäkuuta 2010 mennessä.

#### Osoitus

9. Tämä suositus on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä 5 päivänä kesäkuuta 2008.

*Komission puolesta*  
Charlie McCREEVY  
*Komission jäsen*

<sup>(1)</sup> EYVL L 222, 14.8.1978, s. 11. Direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 2006/46/EY (EUVL L 224, 16.8.2006, s. 1).

<sup>(2)</sup> EYVL L 193, 18.7.1983, s. 1. Direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 2006/99/EY (EUVL L 363, 20.12.2006, s. 137).